

çmö bülteni öğrenci

ocak-şubat 2012

*Söyleyecek
sözümüz
var!*

Merhaba

2011 yılını uğurlayıp 2012 yılını selamlarken tüm dostlarımıza merhaba! Buruk ama umutlu bir merhaba. Evet, buruk bir merhaba çünkü; son dönemde yaşadığımız öğrenci tutuklamaları, hukuku hiçe sayarak yapılan “yatırımlar”, harç zamları, eğitimin niteliksizleştirilmesi ve akabinde iş gücünün ucuzlaştırılması, doğanın günbegün talan edilmesi, doğanın talanına karşı koyanların yargılanması gibi olaylar 2011 yılıyla ilgili kötü anılarımız olarak hatıralarımızda kalacak. Umutlu bir merhaba çünkü; Hopa’da, Gerze’de, Munzur’da gördüğümüz mücadele örnekleri, 9 Aralık’ta Ankara’da elde ettiğimiz kazanımlar, 15 Mayıs’ta odalarımıza ve birliğimize sahip çıkışımız, bilinçli örgütlülüğümüz ve tüm bunların somut ürünü olarak sizlere ulaşan bu dergimiz 2012’ye umutla bakabilmemizin sebeplerinden birkaçı.

Bu dergi tüm ÇMO Öğrenci komisyonlarının ortak çabasının bir ürünüdür. Sesimizi duyurma çabamızın somutlaşmış halidir. Tüm ÇMO Öğrencileri bu derginin doğal yazarlarıdır.

Yolculuğumuzun henüz çok başındayız. Hep beraber çıktık yola; biz-siz ayrımı yapmadan, birbirimizin ve birliğimizin değerini bilerek,yorulduğumuzda birbirimize destek olarak ilerliyoruz. Her geçen gün daha coşkulu ve daha kalabalık, daha umutlu daha cesuruz. Emek verdik, mesai harcadık, birbirimizi dinledik ve birbirimizi tanıdık. Artık düşündüklerimizi söylüyor, söylediklerimizi yapmak için yürüyoruz. Biliyoruz ki birlik oldukça güçlüyüz. Hep birlikte haykırıyoruz:

SESİMİZİ DUYAN TÜM DOSTLARIMIZA MERHABA!

9. Ulusal Çevre Mühendisliği Kongresi

5-8 Ekim 2011 tarihleri arasında Samsun'da gerçekleştirilen 9. Ulusal Çevre Mühendisliği Kongresine katılan arkadaşlarımıza teşekkürlerimizi sunuyoruz. Kocaeli, İzmir, Şanlıurfa ve Bartın'dan gelen arkadaşlarla güzel bir kongre süreci geçirdiğimizi düşünüyoruz. İlk günün verdiği heyecan ve coşkuyla başlamıştı kongre uzun konuşmalarla başladı açılış, sevgili rektörümüzün de yaptığı güzel konuşmasıyla açılış konuşmaları bitip artık oturumlar başladı. Diğer illerden gelen öğrenci arkadaşlarımızla tanıştıktan sonra ilk günün yorgunluğu atmak için semaverde çay ve nargile keyfiyle güzel ve koyu bir sohbetin içinde buluyorduk kendimizi böylece kongrede ilk günümüzü tamamlamıştık.

Kongre sürecinde öğrenci arkadaşlarımızla birlikte zaman geçirdik ve güzel arkadaşlıklar kurduk. ÇMO Yönetim Kuruluyla Öğrenci arkadaşlarımızın katılımıyla bir toplantı yaptık bu toplantıda problemlerimizi ve isteklerimizi dile getirdik. Dergi için görüşlerimizi arkadaşlarımızla paylaştık.

Yapılan oturumlara katıldık. OMÜ Mühendislik Fakültesinde gerçekleştirilen panellere katıldık ve burada çevre mühendisliği eğitimi hakkındaki konularda fikirlerimizi dile getirdik. Bu kadar yorgunluğun üzerine güzel bir eğlenceyi hak etmiştik yapılan Gala'ya katılarak doyusya eğlendik. Bu gecenin sonunda bazı arkadaşlarımız Ankara'ya TMMOB mitingine katılacakları için aramızdan ayrılmak zorunda kaldılar biz de onları yolcu ettik. Son günde bütün arkadaşlarımızı yolcu ettik. Güzel bir 3 gündü sizlerle olmak çok güzeldi arkadaşlar Samsun Öğrenci Komisyonu olarak kongreye katılan bütün öğrenci arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyoruz. Biz birlik oldukça daha da güçleneceğiz ve sesimizi duyurmak daha kolay olacaktır. Herkese Samsun'dan selamlar...

ÇMO SAMSUN ÖĞRENCİ KOMİSYONU

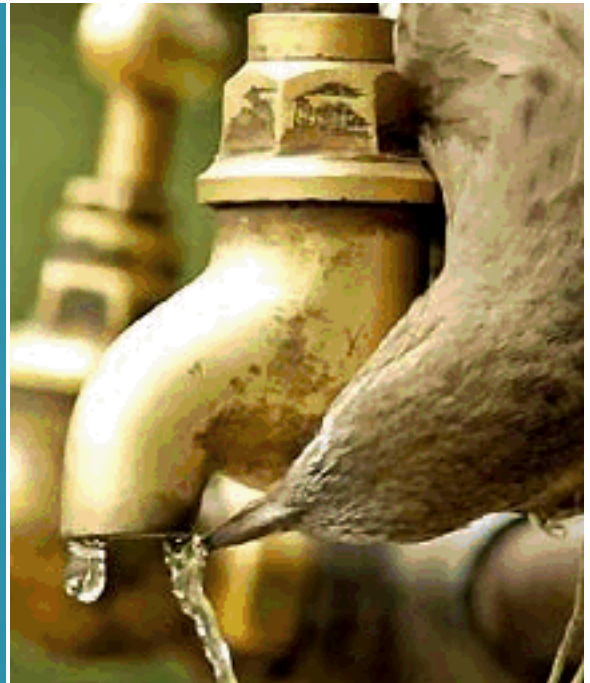

SUYUMUZ SATILIK DEĞİLDİR

Su tüm canlılar için yaşamsal ve doğal olan bir kaynaktır. Doğada yaşayan her canlı suya muhtaçtır. Yakın tarihe kadar su sınırsız bir kaynaktı fakat son dönemlerde temiz ve kullanılabilir doğal su kaynakları azaldı. Araştırmalar gösteriyor ki suyun ticarileştirilmesiyle birlikte kapitalist üretim su kıtlığını arttırmıştır. Su, sermayenin ticarileştirme saldırısının hedefinde kalmıştır. Derelerimiz ve göllerimiz satılmaktadır.

Su yaşamdır satılamaz diyoruz. Sularımız özelleştiriliyor, binlerce şirket kar elde edebilmek için buralara yatırım yapıyor ve HES lerde de olduğu gibi temiz su kaynaklarımız hızla tüketiliyor. Yapılan açıklamalarda Marmara Denizi'nden daha büyük göl alanı kurduğu biliniyor. İnsanlar bunun mücadelesini vermekte en doğal hakları olan suyu korumaya çalıştıklarından devlet tarafından baskı ve şiddet yoluyla susturulmaktadır. Yakın zamanda Hopa'da emekli öğretmen Metin Lokumcu HES protestosunda polis tarafından sıkıştırılarak biber gazı sonucu kalp krizi geçirerek hayatını kaybetmişti. Başka bir örnekte Erzurum'da 17 yaşındaki bir gencin HES protestosunda bulunduğu için HES'lere karşı eylem yapanlarla konuşmama cezası aldığını görüyoruz. Suları korumak ve kalkındırmak adı altında sömürülmesine ve talan edilmesine göz yumulmamalıdır. Bizleri en doğal hakkımızdan mahrum bırakıyorlar.

Su kıtlığıyla birlikte birçok sorunda beraberinde gelmektedir. En başta sağlık problemleri önemli sorundur. Suyun ticarileştirilmesinden kaynaklı yeterli su kullanılamamaktadır. Başlıca örnek olan Afrika ülkelerinde satılan sular çok kısıtlı kullanılıyor çünkü parayla aldıkları için yeterince ihtiyaçlarını karşılayamamaktalar. Buralarda salgın hastalıklar ve çocuk ölümleri gün geçtikçe artmakta. Bazı devletlerde de su altyapısını yapacak imkanları bulunmadığından halk temiz suya ulaşamamaktadır. Sularımız zaten kontrolsüz bir biçimde tüketilmektedir. Kapitalizm gerektiği kadar üretime ve tüketime değil, gereğinden fazla ihtiyaca yönelik hizmet etmiştir. Suyuda satarak bu sanki bizleri normalmiş gibi bir durum içine taşıyor. Su ticarileştirilmeyle birlikte fiyatları da artıyor bu yüzden sular şirketlere satılmamalı. Sularımız piyasaya ve dolayısıyla rekabete açık hale getirilirse daha çok tüketim ve su kirliliği ile karşılaşırız. Biz doğayı kirletirsek doğa bizden intikamını alır. 'Doğa insansız yaşar ama insan doğasız yaşayamaz.'

Çiçek Püren Akbulut
ÇMO Kocaeli Öğrenci Komisyonu

FOSİL ENERJİ TAŞIYICILARININ MEDENİYETTEKİ YERİ

İnsanlık binlerce yıldır ihtiyacı olan enerjiyi elde etmek için sürekli bir arayış içerisinde. İlk keşfettiği enerji kaynağı zamanla gelişen ihtiyaçlarını karşılayamamış ve yenilerine yönelmiştir. Ateşin keşfi ile başlayan bu süreç aralıksız devam etmiştir. İlk önceleri odun keşfedilmiş ve uzun sürelerce kullanılmıştır. Bir sonraki dönemde odundan odun kömürü elde edilerek daha iyi bir yanma ve daha uzun süreli ısı elde edilebilmiştir. Taş kömürü ve linyit kömürünün keşfi ile elde edilen enerji değerleri daha da yükselmiştir. Kömür bitkisel ve hayvansal atıkların belirli koşullarda sıkıştırılması ile elde edilmiş hidrojen ve karbondan oluşan bileşiklerden meydana gelmiştir. Kömürün yanma değeri ve verimli kullanımı tarih boyunca sürekli artmıştır. Ham petrol ve doğalgaz ise ancak belirli koşullarda (sıcaklık, basınç, katalitik reaksiyonlarla) uzun yıllarda meydana gelir. Kömüre karşı en büyük avantajı çıkarılması ve ulaştırılmasının daha kolay olmasıdır. Petrol ve doğalgaz, kömüre nazaran daha az miktarında daha büyük enerji taşır.

İnsanoğlu 20. yüzyılda yeni enerji kaynakları arayışına girdiğinde karşısına önemli bir alternatif çıktı; Nükleer Enerji. Nükleer enerjinin keşfi ile bütün sorunların çözüldüğü düşünülürdü. Ancak işletme sırasında meydana gelen çevresel zararların değil yakın çevreyi nesiller boyunca devam edebilecek kalıcı hasarlara neden olduğu ortaya çıkınca, üretimin kısıtlanması yoluna gidildi. Nükleer enerji kullanımının yaygınlaştırılması en son olarak başka bir alternatif bulunamadığında devreye sokulmak üzere rafa kaldırılmıştır.

Şu anda kullanılan petrol ve doğalgaz gibi fosil yakıtlar beraberinde iki büyük problemi de getirmektedir. İlki kaynakların sınırlı olması ve rezervin bu hızla kullanımı sonucunda ortalama 30 yılda tükenme tehlikesi, ikincisi ise çevreye verdiği zararlar sebebiyle ekolojik dengeyi bozması ve canlıların devamlılığını tehdit etmesidir.

Betül Ece Savun
ÇMO Adana Öğrenci Komisyonu

NE İÇİN MÜZİK ?

Birikimi elbette toprağımızdan ve toplumsal mücadelelerin dünya ölçeğinde bugüne taşıdığı müzikal mirastan alacağız. Ancak önce şuna karar vereceğiz: Ne için müzik? Hiç tereddütsüz: DEVRİM için müzik!

Sosyalist devrim mücadelesinin ihtiyaçlarına denk düşmeyen bir “sanatsal bakış” ı, insanlığın tüm mirasını büyük bir gururla taşıyan bizler, aslında tam da bu nedenle savunamayız. İnsanlığın mirası ve bizzat kendisi tehdit altındadır ve de insanlığı bugün savunulmaya değer kılan o mirasın en zengin kısmı, sanatı da içine katarak söylemeliyiz ki, özgürlük, eşitlik, adalet için verilen mücadelelerle yaratılmıştır.

Bir süredir karanlıkta yaşıyoruz diye, zamanı durdurup insanlık tarihine tepeden bakışın seçiciliğine güvenerek “sanat “ yapmak durumunda değiliz. Sanatın değersizleşmesi durdurulacaksa, bu onu toplumsal kurtuluşun hizmetine sokarak gerçekleştirecektir.

Müziğin insan duygu ve davranışları üzerindeki etkisi biliniyor. Bununla birlikte, onun ideolojik kimyası siyaset düzlemiyle ilişkisi biraz karmaşık. Öyle ki ilk sosyalist ülkenin ilk yönetici kadroları, edebiyatla, tiyatroyla Lenin’in pek önemseydiği sinemayla ilgili olarak derhal kolları sıvarken müzik alanını neredeyse kendi haline bırakacak kadar pusulasız hissetmişlerdi kendilerini. Bunun sonucu olarak besteciler , konservatuarlar yıllar boyu kendi tercihlerine terk edildiler. Bolşeviklerin büyük çoğunluğu “müzik” le içli dışlıydı ama bu alana müdahale edecek birikimleri olmadığı gibi, alanın içinden sanatçı kimliği oluşturmakta zorlanıyorlardı.

Dolayısıyla müzikteki “proleter kültürücü” harekete, edebiyattaki proletkult’e olduğundan daha fazla anlayışla yaklaşmak gerekiyor.

Sokakta kavga vardı. Bu kavga işçi sınıfının kavgasıydı. İç savaşta, yabancı müdahalesine karşı direnirken, nep döneminde palazlanan burjuva kültürü ile hesaplaşırken, sonrasında kollektivizasyon için ileri hamle yaparken, işte çalışırken... Müzik bütün süreçlerde ve her yerde var olmalıydı. -->

Oysa müdahale edilmezse, Sovyetler Birliği, eğitilmiş burjuva-aristokrat ailelerden gelenlerin salonlarda dinlediği “gelişkin müziğe”, işçi kitlelerinin eğlence mekanlarında mahkum olduğu “ucuz müziğe”, köylülüğün dinsel ve tutuculuktan arındırılmayı ve “geri” tekniklerin bağlayıcılığından kurtarılmayı bekleyen “halk müziği” ne talim etmeye devam edecekti.

Yaşamın bir parçası olan, Sovyet insanını yücelten, onu mücadeleye, dayanışmaya ve gelişkin olana özendiren bir müzik gerekiyordu. Bütün bu tartışmalar bir yana, ilk dönemi atlattıktan sonra Sovyet iktidarı yukarıdaki üç kulvarı birbirine yaklaştırmayı denedi ve belli ölçülerde başardı.

Bugünün kapitalist Türkiye’sinde işçi sınıfının ve mücadelesinin kültür ve sanata ihtiyacı vardır. Bu mücadele sınıfsal karakteri benimsemiş olan bir toplum yaratmak için yapılmalıdır. Genel anlamda;

- Çağdaş toplumsal mücadelelerin içinden çıkıp gelen çok ezgi var coğrafyamızda... Anadolu’nun halk ozanları geleneği bugüne yeniden üretilmesi ama onunla asla yetinilmemesi gereken bir malzeme devredebilir.
- Kollektif kültürümüz zayıf, toplu şarkı söyleme alışkanlığımız neredeyse yok müziğin birlikte söyleme ve mücadele etme alışkanlığını geliştirmesi gerekir.
- Coğrafyamızın çektiği acıları unutamayız, o acıların sanatsal ifadesini yok sayamayız. Ancak “acı”yı bastırarak olan “heyecan”, “coşku” ve “öfke” dir.Bizim toplumumuz ise acının “ağır”lığını popüler müziğin tekdüze “ritmi”ne tabi olmuş “hızlı” parçalarla telafi etmektedir. Burada ne coşku ne heyecan ne öfke vardır; aslında ortada insanda kalmamıştır. Günümüz Türkiye’sinde mevcut iktidarla birlikte müzik, gericiliğin içine hapsolmuş ve kendini var edememiş tekdüzeleşmiş ve kapitalizme hizmet eden sektör haline gelmiştir.Kpitalizmin doğası gereği insani değerlerin hepsini metalaştırırken müziği de metalaştırmasına şaşırılmaması gerekir. Metalaşan müzik hızla tüketilirken sanatçı kavramının içi de boşaltılmıştır.

Bugünün sanatçısı dendiğinde akla gelen isimler Serdar Ortaçlar, Hande Yenerler olurken gerçek sanatçılar geri planda kalmaktadır. Bu anlamda işçi sınıfının müziği “acı”ya alan açamayacağı gibi, onu “hafif tat”larla da dengeleyemez, onu ayağa kaldıracak ve sarsacak müziğe ihtiyacımız var. . Bu anlamda işçi sınıfının müziği “acı”ya alan açamayacağı gibi, onu “hafif tat”larla da dengeleyemez, onu ayağa kaldıracak ve sarsacak müziğe ihtiyacımız var.

-İşçi sınıfının müziği öncelikli olarak sözlü olmalıdır; güçlü ezgilere dayanmalıdır. Amacımız müzik dinlemek değil ,müziği yaşatmaktır.

Sonuç olarak şunu iyi kavramamız gerekir ki ne için müzik?

DEVRİM için müzik!

Düzgün Mertoğlu

Halil İbrahim Uysal-ÇMO Adana Öğrenci Komisyonu

Ergene’nin Kaderi

Su kutsaldır ve kirletilmemelidir ve kirletilirse de mutlaka temizlenmelidir. Hindistan için ise, Ganj Nehri daha da kutsaldır, Hindular nehri Tanrıça Ganga’nın kişileştirilmiş formu olarak kabul ederler ve bu nedenle insanlar nehre taparlar. İnanışa göre bu sudan bir yudum bile içmeden ölmek tamamlanmamış bir hayattır. Hintliler bu nehrin onları tüm günahlardan ve kötülüklerden arındırdığına inanırlar. Ruhsal olarak yeniden dirilişin bu nehre atılan ölümlerin küllerinden yükseleceğine inanılmaktadır. Ganj Nehri Hintliler için dinsel açıdan kutsal. Peki, Ergene Nehri Trakyalılar için kutsal değil mi?

Evet, kutsal en az Ganj Nehri’nin Hintliler için olduğu kadar kutsal. Sadece akıp geçtiği yerdeki canlılara yaşam kaynağı olmakla kalmaz, o nehirden bihaber yaşayanların hatta ona zarar vermeye çalışanların bile hayatlarına bir şekilde girerek binlerce insana hayat verir ergene nehri. Nehrin etrafında bulunan ergene havzasında, nehirde sağlanan suyla tarım yapılır. Bu havzadan yetişen buğday, ayçiçeği, şekerpancarı, mısır, çeltik, kabak çekirdeği, domates, salatalık, marul, karpuz gibi birçok sebze yi bütün Türkiye tüketiyor. Resmi verilere göre ayçiçeği üretiminin yüzde 63’ü, pirinç üretiminin yüzde 44’ü, buğday üretiminin yüzde 9’u bu topraklarda gerçekleştiriliyor. Ergene Nehri bir zamanlar geçtiği yerlere hayat verip, bölgedeki tarım arazilerini besleyen bir nehirdi. Şimdiyse ergene nehri ölüm taşıyor, canlı hayatı tehdit ediyor, canlıları öldürüyor ve maalesef ölüyor.

Ergene Nehri Tekirdağ Saray İlçesinin Kuzeyinde yıldız dağlarındaki kaynaklardan doğup, Meriç Nehri’yle birleştikten sonra Ege Denizi’ne dökülür. Ergene nehri havzasında, Kırklareli’nin Lüleburgaz, Babaeski, Vize, Pınarhisar, Pehlivan köy ve Kofçaz; Tekirdağ’ın Çorlu, Çerzek köy, Malkara, Hayrabolu, Saray ve Muratlı ile Edirne’nin Uzunköprü, Yeniköy, Havsa, Süloğlu, Meriç gibi merkezleri yer alıyor. Bu yerleşim merkezlerinde 800 bini aşkın insan yaşamını sürdürüyor. Nehir, yaklaşık 300 bin dekarlık 1. 2. ve 3. sınıf önemli tarım alanlarının beslendiği en önemli akarsu.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

1970 yılından beri yukarıda saydığımız bu yöreler sanayi bölgesi olmuştur. Ve o günden itibaren, Yıldız Dağları'nın eteklerinden doğup Saros Körfezine dökülen Ergene'yi Çerkezköy ve Çorlu'daki fabrikaların ağır sanayi atıkları öldürüyor. İrili ufaklı yaklaşık 5 bin fabrikanın atıkları, bir zamanlar köylülerin su içtiği, balıkların yaşadığı, insanların yüzdüğü, nehri zehir kanalı haline getirdi. Ve maalesef bu durumun farkında olmayan ve başka çaresi olmayan pek çok çiftçi de sulama suyu olarak bu zehirli nehirden aldıkları suyu kullanıyor. Bu da hem bu bölgede yaşayan hem de burada yetişen tarım ürünlerinin tüm Türkiye de tüketilmesiyle tüm insanlar açısından büyük tehlike demek. Bu konu yıllardır hem sivil toplum örgütlerinin hem orada yaşayan yöre halkının hem de siyasetçilerin dilinde fakat durumda hiçbir değişiklik yok.

Trakya Doğal Kaynakları ve Enerji Derneği Başkanı Hüseyin Erkin'in Aa muhabetine yaptığı açıklamada, Çorlu-Lüleburgaz-Çerkezköy bölgelerindeki sanayi tesislerinin 25 yıldır Ergene ve Meriç ovalarında telafisi mümkün olmayan zararlara yol açtığını ileri sürdü.

Son yıllardaki tepkilere rağmen hükümet yetkilileri ile yerel yöneticilerin radikal çözüm bulamadığını, konunun geçici çözümlerle geçiştirilmeye çalışıldığını ileri süren Erkin, "Kirliliği yaratan endüstri bölgesinde konuşlanmış 517 fabrikanın yer altı kuyularından çektiği sular proses suyu olarak kirletilip Ergene Nehri'ne deşarj edilmektedir. Bu suyun miktarı da yaklaşık olarak ortalama 5,5 metreküp/saniyedir. Halbuki Ergene'ye karıştığı iddia edilen evsel atık su miktarı 0,10 metreküp/saniye civarındadır" dedi.

Kendi kaynağından da gelen ortalama 1 metreküp/saniye temiz su ile yaz aylarında Ergene Nehri'nin ortalama 6,5 metreküp/saniye debi olarak aktığını söyleyen Erkin:

Bu rakamların ve yapılan su analizlerinin sonucuna göre kirliliği yaratan ana sebep sanayi proses suları olduğunu söylemiştir. Sanayi kirliliği Ergene'yi yok ettiği gibi Meriç Nehri kanalıyla, Gala ve Lagün gölleri ile Saroz Körfezi'ni de öldürmeye başladığını söyleyen Erkin her yıl çeltik ekimi ile yorulmuş, aşırı kimyasal ve gübre ve su kullanımıyla da hızla çoraklaşıp hastalanmaya yüz tutan Meriç Havzası topraklarının kirliliği her geçen gün artan sularla sulanmak zorunda bırakıldığını da belirtmiştir. Son 10 yıldır arzu edildiği gibi kullanılmayan 80 bin dekar Uzunköprü Ovası arazisine çaresizlikten kaçak olarak çeltik ekimi yapan bir kısım çiftçinin de farkında olmadan hem arazilerine hem ürettikleri çeltik aracılığıyla yöresel çeltik üretimine zarar vermekte hem de toplum sağlığı açısından tedirginlik yaratılmasına sebep olduğunu söyleyerek durumun ne kadar vahim bir durumda olduğunu vurgulamıştır. Peki durum gerçekten bu kadar vahim mi?

Cevap "evet", fakat bu konuda yapılan çalışmalar biraz olsun yüzleri güldürmeyi başarıyor.

Trakya tarımının can damarı ve zenginliğinin en önemli faktörlerinden olan Ergene Nehri'nin özellikle Çorlu bölgesindeki sanayi tesislerinin pis atıkları yüzünden artık bir zehir nehri olduğu herkesin malumu. Son yıllarda Ergene Platformu gibi duyarlı sivil inisiyatifler nehrin bu durumdan kurtarılması için olağanüstü bir özveriyle mitingler ve gösteriler düzenlemekte ve bu vesileyle Anadolu kamuoyunun, basın ve Ankara'nın ilgisini bu soruna çekmektedirler.

22. dönem Edirne milletvekili Rasim Çakır ve 33 milletvekili ile Kırklareli milletvekili Ahmet Gökhan Sarıçam ve 24 milletvekilinin verdikleri önergeyle Ergene kirliliği yıllar önce 10/2,6 sayılı meclis raporuyla tescillenmiştir.

Bir şey yapılmamış olmasına gelen yoğun tepkiler üzerinden TC Çevre ve Orman Bakanlığı içinde Kuzey Ege Havzası (Meriç-Ergene Havzası) yani Ergene nehrinide içeren Havza Koruma Eylem Planı sözleşmesi bakanlık çevre yönetimi genel müdürü Prof.Lütfi Akça ile Tubitak başkan yardımcısı Prof. Ömer Z.Cebeci arasında 12 Ağustos 2009 tarihinde imzalanmıştır.

Nihayet 9 Mayıs 2011 tarihinde Çevre ve Orman Bakanı Profesör Eroğlu Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi'nde yaptığı toplantıda Ergene Eylem Planını açıkladı. Eylem Planında öne çıkan başlıklar ise şöyledir:

- * Çevre Dostu Üretime Geçilecek,
- * Islah Organize Sanayi Bölgeleri Kurulacak,
- * Belediyeler Atıksu Arıtma Tesislerini Kuracak,
- * Dere Yatağı Temizlenecek,
- * Çevre Koruma Yatırımları İçin Destek Sağlanacak,
- * Atıksu Arıtımında Yüzde 50'ye Kadar Elektrik Teşviği Verilecek,
- * Kirliticiliği Yüksek Sanayilere İzin Verilmeyecek,
- * Ergene Havzası'nda Erozyonla Mücadele Edilecek,
- * Planlama Problemi Çözülerek Trakya'nın Düzenli Gelişmesi Sağlanacak
- * Katı Atık İşleme Geri Kazanım Ve Bertaraf Tesisleri Kurulacak,
- * Tarımsal Kaynaklı Kirlilik Kontrol Edilecek,
- * Ergene Nehri Gerçek Zamanlı Sürekli İzlenecektir.

* 3 yıl içinde havzanın kirlilik parametrelerinde gözle görülür iyileşmelerin başlaması, 5 yıl içinde tarımsal arazilerin sulanabildiği 2. sınıf su kalitesine geçilmesi hedefleniyor. Eylem planıyla, 3 yıl içinde havzanın kirlilik parametrelerinde gözle görülür iyileşmelerin başlaması, 5 yıl içinde tarımsal arazilerin sulanabildiği 2. sınıf su kalitesine geçilmesi hedefleniyor.

Acaba bu çalışmalar zamanında yapılabilecek mi ,yoksa Ergene yine kaderine mi terk edilecek? Ergene Nehrinin, tarım alanlarının ve çiftçilerin yüzü sonunda gülebilecek mi? Bunu elbet önümüzdeki günler gösterecektir.

Özge Yücel
Gizem Topal
ÇMO Ankara Öğrenci Komisyonu

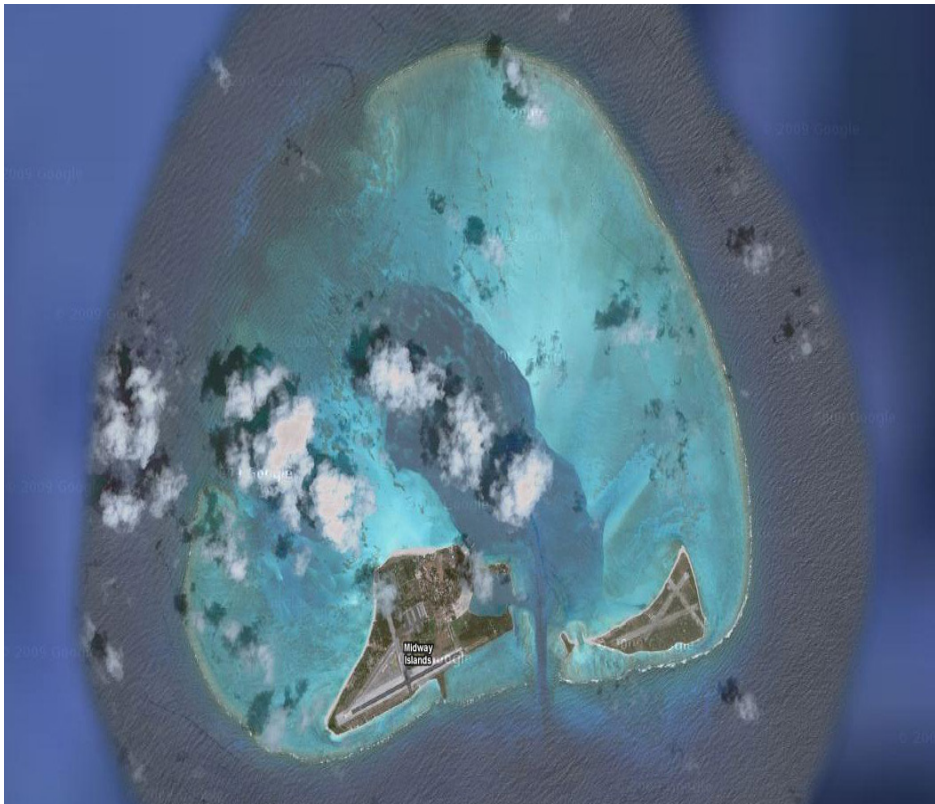
Plastik Ölüm

1855 yılında Alexander Parkes ilk insan yapımı plastiği buldu ve ardından 1866 yılında ise John Wesley Hyatt ilk endüstriyel plastiği üretmeyi başardı. O zamandan günümüze kadar geldiğinde hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline gelen bir madde oldu plastik. Günlük yaşantımızda kullandığımız bir çok şey plastikten yapılıyor artık. Alışveriş poşetleri, pet şişeler, temizlik malzemeleri, kıyafetler, takılar, cep telefonları, oyuncaklar ve binlerce saymakla bitiremeyeceğimiz gereçler.

Peki “Plastik nedir?” sorusuna nasıl bir cevap verebiliriz basit olarak; karbon(C), hidrojen(H), oksijen(O), azot(N) ve diğer organik yada inorganik elementlerin kimyasal bir karışımı diyebiliriz. Hammaddesi nedir diye sorarsak eğer o da severek üretip tükettiğimiz petrolden başka bir şey değil. Üretilen petrolün %4'lük kısmı plastik üretimi için kullanılmaktaymış ve bu gerçekten müthiş bir miktar (1). Bunun sebebi ise plastiğin gerçekten çok işlevsel ve kolay işlenebilir bir madde olması. Yeni teknolojiler ile de daha da değerli ve kullanım yaygınlığı artan bir duruma geldi. Fakat üretilen bu milyarlarca farklı plastik parçası tüketim sonrası ne oluyor

acaba! Organik madde yoğunluğu çok fazla olmasına rağmen 100 yıl gibi bir sürede ayrışabilen bu madde doğadan nasıl uzak tutuluyor yada? Evet tutulmuyor aslında ve biz onu doğayla beraber seviyoruz muhtemelen, çünkü baktığımız her yerde onlardan çok fazla miktarda olduğunu fark etmemiz zor değil. Bizim gibi hayvanlarda bunun farkına varmışlar ve onlara zararı bizden daha fazla olduğu açıkça ortaya çıkıyor.

Midway Mercan Adası

Büyük Okyanusun, Asya ve Kuzey Amerika arasında kalan kısmında yer alan Midway Mercan Adası'na bir grup arkadaşıyla giden fotoğraf sanatçısı Chris Jordan bize çok önemli bir gerçeği görme fırsatını veriyor.

Bu bölgeyi de içine alan yer Büyük Pasifik Çöp Yığınının maruz kalıyor. Bu çöp yığınının büyüklüğü ise Amerikan eyaleti olan Texas'ın iki katı olarak ifade ediliyor ki bu da neredeyse ülkemizin yarısı kadar bir alanı ifade ediyor ve çok muazzam bir manzara ortaya çıkıyor.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

Evet yandaki resimlerde gördüğünüz bir tür albatros ve ölüm sebebi plastikler! Yemek niyetiyle topladıkları plastik atıklar onun sindirim sistemini kapatmış ve işleyemez bir hale getirmiş sonrası ise malum kaçınılmaz son.

Plastik atıklar zamanla parçalara ayrılarak daha küçük hale geliyorlar ve bu da daha küçük canlılarında onları yiyecek olarak tüketmeleri için bir fırsat oluyor. Midway adasında yer alan tüm kuşların, deniz kaplumbağalarının ve zooplanktonların dahil sindirim sistemlerinde plastik bulmak çokta yadırganacak bir durum olmaktan çıkmış. Sindirim sisteminde geçen plastikler bu şekilde yemek zincirine de adım atmış oluyorlar ve yapılarında bulunan son derece zararlı olan PCB gibi maddeleri de bu zincirde taşınmasını sağlamış oluyorlar. Ve tabiki de bu deniz canlılarını tüketen yine insanoğlu oluyor. Chris Jordan ve ekibinin Midway’de çektiği bir çok fotoya Journey to Midway (<http://www.midwayjourney.com/>) adresinden de detaylı bilgi ve görüntülere de ulaşabilirsiniz.

Cynthia Vanderlip ve ekibinin Kure Mercanadası civarında buldukları yeni ölmüş albatrosta bize bu büyük tehlikenin büyük okyanusta her yerde olabileceğinin bir göstergesi. Aslında tüm Dünya aynı tehlike ile yüzyüze! Midesi açılan ve karşılaşılan ürkütücü manzara yine aynı.

Görülüyor ki çöpünü toplamayı beceremeyen insanoğlu diğer canlılara yine büyük zararlar vermeye devam ediyor. Sağlığa zararı çok fazla olan plastiklerin üretilmesi ve tüketilmesinin önüne geçilememesi direk yada dolaylı olarak insanları büyük zararlar vermekle kalmıyor doğada ki dengeyi bozmaya devam ediyor.

YİNE KADINLA BAŞLAMAK

Bu yazıyı kaleme alırken aklımda var olan yeryüzü imgesiydi;milyarlarca cansız yıldız ve gezegenlerle kuşatılmış bir uzayda hızla dönüp duran küçük bir yaşam ve güzellikler alanıydı ki bu küçük dünyayı mahveden yıkıcılığa, savurganlığa ve insanlık dışılığa duyduğum öfke ise peşi sıra gelmekteydi.Ormanların yok edilmesi çölleşme ile açlık trajedisi ,zenginler topluluğu har vurup harman savururken çöp tenekelerini karıştırıp orada bulduklarıyla karınlarını doyuran yoksul insanlar,dünyanın dört bir köşesindeki şehirlerde ayrıcalıklı ve zengin bölgelerin yanı başında bulunan evsiz çocuklar ve gecekondulu mahalleleri;evlerinin hem içinde hem dışında erkeklerden korku duyarak yaşayan kadınlar , kocasını sevgilisini yedikleri dayak tak ettiği için ter ettiğinden ötürü öldürülen kadınlar, iş yerlerinde tacize uğrayan kadınlar , minik bebeklerini sabahın en soğuk saatlerinde bakım evlerine bırakmak için otobüslerde gördüğümüz hem işe geç kalma telaşında hem bebeğini bırakma hüznüyle karışmış ifadeleri ve yarım sürülmüş rujlarıyla koltukta oturmuş kadınlar ,savaşın, gösterişli militarizmin ve sürekli nükleer tehdidin yol açtığı insani ve ekolojik tahribatlar ,Çernobil,Seveso,Bhopal örnekleri ,okyanuslarda ardi arkası kesilmek bilmeden balıkları,kuşları deniz memelilerini öldüren dev trol ağları , bilim adına avlanan balinalar...böyle bir adaletsizlik ve ahmaklık karşısında öfkelenmek ve hayal kırıklığı duymak; yeryüzünü ve onun üstünde yaşayan insanları tehdit eden herkesten nefret etmek için sebep değil midir?Nefret etmek elbetteki yaralı bir şey değildir aksine problemlerin bir parçasıdır ;ama insan ruhu öylesine alçalmıştır ki insani tatmin duygusu genelde yalnızca maddi zenginlik olarak anlaşılması;mutluluğunsa en son elektronik aygıtta en yeni model arabaya sahip olmaktan öte bir şey olmaması nefretin ötesinde bir duyguya kapılmaya sebep değil midir?.

Standartlaşmış ürünler ile tv den yansıyan imajlar yetebilenlerimizi sahte bir tüketim birliği içine almak üzere yeryüzünü kuşatırken bireysel ve kültürel kimlikler tamamen boğmaktadır.insanlar kendi bedenlerini hırpalayarak, aç bırakarak kendilerini ticari açıdan kabul edilebilir ürünlere dönüştürmektedir.sanayi kapitalizminin vaadi gelişme! Sürecinden geçen herkesin tüketim toplumuna katılabileceği şeklindedir.Gerek bu düşünce gerekse dünya çapında tüketim mallarına duyulan isteğin çok büyük oranda karşılanmayışı ve durmadan yeni ve geliştirilmiş ürünlerin peşinden koşturulması sanayi büyümenin modern global ekonominin içinde bulunan bir varsayımı olduğu anlamına gelir.

Peki tüm bu sayılanların yaşanmadığı masum bir dünya ya giden yani yeşil bir geleceğe uzanan en iyi yol hangisidir?Hayatın idamesini sağlayacak bir parlamenter yol var mıdır yoksa bir ekonomi devrimine mi gereksinim duyulacak?Bu bir fikirler devrimi mi yoksa eylem devrimimi olacak? Kesin olan şudur ki ekolojik krizin en ağır yükünü insan topluluğunun en yoksul ve en zayıf üyeleri taşıyacaktır taşıyordur. Bu gruplar içerisinde en çok acı çekenler ise şüphesiz ki kadınlardır.Kadınlar yoksullukların en yoksuludurlar. Eşitlikçi ve yaşamı sürdürülebilir bir geleceği amaçlayan bir politik hareketin çıkış noktası ,bugünkü sistemden en kötü etkilenenlerin bakış açısı ve gezegenimizin bu insanları yaşatma kapasitesi olmalıdır.Yani geleceğe uzanan yeşil yola kadınlarla başlanmalıdır.Çünkü bugünkü dünya düzeni erkeklerin gerek kadınlar gerekse doğa üzerindeki güçlerinin en aşırı dışı vuruşunu temsil etmektedir.

Kadınlar tarih boyunca erkeklerin gücüne karşı mücadele etmiş;kendileri üzerinde fiziksel,ekonomik,ideolojik ve duygusal bir denetim kurmakta uzmanlaşmış olan erkeklerle savaşmışlardır.İngiltere ve Fransa da 18 ve 19. yy da ki politik devrimler bireysel politik hakları talebiyle kadınlara bir çıkış yolu sunmaktaydı yani kadınların artık babalarının ve kocalarının taşınır malları olmaları gerekmiyordu.Pek çok kadın kendini yeni toplumsal hareketlerin eşitlik ve özgürlük talepleriyle özdeşleştirmişlerdi.Fakat her şey görüldüğü gibi olmamıştı devrimin 3. sloganı olan kardeşlik gerçeklik haline geldi ve kadınlar yarışı kaybeden konumuna geldiler.

Yeni sanayileşen toplumların politik sisteminde yer almayan kadınlar ,kırsal tarım geleneği yerini şehirli sanayi toplumuna bıraktıkça üretim sisteminin uzağına düştüler.Şehir yaşamı kadını kısıtlayan toplumsal sınırların bazılarını yıkarken yaşamlarını da fiilen bölüyordu. Sanayi toplumu kadını bir yandan iş,ticaret,politika ve kültürden oluşan kamusal dünya ile öbür yanda aile ,cinsellik, ev işinden oluşan özel dünya arasında bölünmüş bir hale getirdi.erkekler özel dünyada kadınların hizmetiyle yaşlanırken kamusal dünyaya egemendiler. Kadınlarsa yalnızca kendi özel dünyalarındaki sorumluluklarını redderek kamusal dünyaya girebiliyorlardı. Yazımda biraz kadına yapılanlardan birazda doğaya yapılanlardan söz ettim çünkü;judith plant 'ın da dediği gibi 'Yeryüzünün her biçimde ırzına geçilmesi kadınların ırzına geçilmesinin bir metaforu haline gelmektedir'

Mehtap Öztürk - ÇMO Kocaeli Öğrenci Komisyonu

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

NEDEN GERİ KAZANIM ?

Her yıl artan ham madde tüketimine karşın azalan ham madde kaynaklarından dolayı geri kazanım her geçen gün daha önemli bir konuma gelmiştir. Geri kazanım ile ham madde gereksinimi büyük ölçüde karşılamak mümkündür. Bununla birlikte T.C. Çevre Bakanlığı tarafından 1991 yılında yayınlanan “Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği” ile geri kazanım yerel yönetimler ve ilgili sanayi kuruluşları için yasal zorunluluk haline dönüşmüştür. Son yıllarda ambalaj sektöründeki gelişmelere ve tüketim alışkanlıklarının değişimine paralel olarak ambalajlı ürün kullanımı yaygınlaşmakta buna paralel olarak evsel katı atıklar içindeki ambalaj atığı yüzdesi ve miktarı da artmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak geri kazanım ve geri dönüşüm ülkemizde ekonomik bir gerçek haline gelmiştir. Bu ekonomik güç her geçen gün artan yeni bir pazar oluşturmıştır.

Bir kere kullanıldıktan sonra ambalajlar yok olmayacakları için bir şekilde el değiştirmekteler, yaygın olarak satılmak ya da verilmek suretiyle kullanıcı firmalar tarafından bir anlamda uzaklaştırılmaktadırlar. Ancak, bu ambalajlar örnek verecek olursak plastik gibi doğada uzun süre bozunmadan kalan ve çevreye zarar verebilmektedir. Bu durum sonunda gerek çevremiz, gerekse öncelikle insan sağlığı olmak üzere tüm canlılar için sürekli ve önlenemeyen bir tehlike kaynağı olmaktadır. Çözüm, ambalajın geri kazanımındadır. Ambalaj yenileme sayesinde kullanılmış ambalajlar çöpe atılmayacak ya da çevremize dağılıp çevre kirliliği yaratmayacaktır. Defalarca kullanılabilen ambalajların yarattıkları kazançlar saymakla bitmez. Bilinçli bir sirkülasyon sayesinde, çevre zararlarının önlenmesi yanında ve yurt ekonomisine katkıları çok büyük olduğu bilinmektedir.

Dünya’da her sene yaklaşık olarak 400 milyon adet endüstriyel ambalaj kullanılmakta olup bunun 235 milyon adedini sac variller, 154 milyon adedini plastik variller ve diğer 11 milyon adedini ise IBC’ ler oluşturmaktadır. Dünya üzerinde bu kadar büyük miktarda ambalaj kullanılması ve bunun için gerekli ham madde kaynakları bir süre sonra tükenmesi kaçınılmazdır. Her geçen gün artan tüketim harcını düşünersek bu sürenin çok uzun olduğu söylenemez. Bu yüzden elimizde var olan ambalaj atıklarının tekrar geri dönüştürülerek hem çevre hemde insan sağlığı için önemli bir adım atılmış olacaktır.

Peki geri kazanım bize ne sağlar;

***Doğal kaynaklarımız korunur.** Doğal kaynaklarımız, dünya nüfusunun artması ve tüketim alışkanlıklarının değişmesi nedeni ile her geçen gün azalmaktadır. Bu nedenle malzeme tüketimini azaltmak, değerlendirilebilir nitelikli atıkları geri dönüştürmek sureti ile doğal kaynakların verimli olarak kullanılması gerekmektedir. Ormanlar, su, petrol vb. doğal kaynaklarımızın üretim sürecinde kullanılması sonucu, cam, metal, plastik ve kağıt/karton ambalajlar elde edilmektedir. Piyasaya sürülen ambalajların atık haline geldikten sonra, türlerine göre ayrılıp geri dönüşüm sanayine sevk edilmesi sonucu, geri dönüştürülmüş malzemeler çeşitli ürünlerin üretim aşamasında ikincil hammadde olarak kullanılmaktadır. Böylece doğal kaynaklarımız daha az kullanılarak, doğaya katkı sağlanmış oluruz. Örneğin; 1 ton kâğıdın geri dönüşüme katılması sonucu 17 ağacın kesilmesi önlenmektedir. Plastik ambalaj atıklarının geri kazanılması sonucu ise petrolden tasarruf sağlanabilmektedir. Dönüşen her ton cam için, 100 litre petrol tasarrufu sağlanır. Bu örnekleri daha da çoğalta biliriz. Doğayı ve ekolojik yaşamın devamı için hayatımızı daha yaşanılabilir bir çevre için doğal kaynaklarımızı korumamız gerekiyor.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

***Enerji tasarrufu sağlanır.** Geri dönüşüm, malzeme üretiminde endüstriyel işlem sayısını azaltmak suretiyle enerji tasarrufu sağlar. Örneğin; metal içecek kutularının geri dönüşümü işleminde bu metaller direkt olarak eritilerek yeni ürün haline dönüştürüldüğünden, bu metallerin üretimi için kullanılan maden cevheri ve bu cevherin saflaştırılma işlemlerine gerek olmadan üretim gerçekleştirilebilmektedir. Bu şekilde bir alüminyum kutunun geri dönüşümünden, ham maddeden ürün elde etmeye göre, % 95 oranında enerji tasarrufu sağlanabilir. Benzer şekilde katı atıklarda ayrılan kağıdın yeniden işleme sokulması için gerekli olan enerji normal işlemler için gerekli olanın % 50'si kadardır. Ayrıca %45 oranında su tasarrufu sağlanır. Aynı şekilde cam ve plastik atıkların da geri dönüşümünden önemli oranda enerji tasarrufu sağlanabilir. Bilindiği üzere dünya nüfusu gittikçe artmakta ve bunun yanında sanayi için gerekli olan enerji gereksinimi artmaktadır. Bugün ülkemizde enerji politikasının nasıl işlediği ortada ve bunların yapılmasına gösterilen sebep enerji ihtiyacıdır. Geri dönüşüm ile yapacağımız enerji tasarrufları ile yapılacak olan HES, Termik santraller, Nükleer santraller gibi çevreye insan sağlığına zarar veren enerji kaynaklarının da yapılmasına engel olabilmemizi sağlar.

***Ekonomiye katkı sağlanır.** Geri dönüşüm uzun vadede verimli bir ekonomik yatırım olarak düşünebiliriz. Hammaddenin azalması ve doğal kaynakların hızla tükenmesi sonucunda ekonomik problemler ortaya çıkabilmektedir. Geri dönüşümün bu noktada ekonomi üzerinde olumlu etkileri olabilmektedir. Enerji ve Doğal Kaynakların tüketiminin azaltılması ülke ekonomisi için de büyük önem arz etmektedir. Ayrıca dışarıya bağımlı olduğumuz petrol gibi hammaddelerin tüketiminin azalması sonucu paramız yurtiçinde kalmakta ve ekonomimiz daha iyiye gitmektedir. Geri dönüşüm sonucu oluşan sentetik elyaf gibi ürünlerimizi de yurtdışına satarak ülkemize döviz girişi sağlanmaktadır.

***Gelecek için yatırımdır.** Üzerinde yaşadığımız Dünyanın bize sağlamış olduğu doğal kaynakların verimli bir şekilde kullanılması, gelecek nesillerin de kaynak sıkıntısı çekmemesi için önem arz etmektedir. Biz bu Dünyanın doğal kaynaklarını ne kadar tasarruflu kullanırsak; bizden sonraki nesiller de o kadar az kaynak sıkıntısı çekecek ve gelecek kuşaklar da doğal kaynaklardan yararlanma olanağı bulacaktır. Bunun yanı sıra ülkemizde geri dönüşüm sektörü her geçen gün gelişmektedir. Bu gelişim, yeni tesislerin kurulmasını ve yeni iş imkânlarının oluşmasını sağlayacaktır. İnsanların temiz bir çevrede sağlıklı bir şekilde yaşayıp gelecek nesillere miras bırakabilmesi için bu konuda çalışmalar ilerleyerek uygulamaya geçmektedir.

***Atık miktarı azalır.** Geri dönüşümün uygulanması ile çöplere giden atık miktarında azalma sağlanarak, bu atıkların taşınması ve depolanması işlemleri için daha az miktarda alan ve enerji kullanılmış olur. Evsel atıkların yaklaşık yoğunluğu 0,6 kg/m³ iken, ambalaj atıklarının yoğunluğunun yaklaşık 0,3 kg/m³ olduğu görülmektedir. Evsel atıklar için bu azalma ağırlık olarak fazla olmamakla birlikte, hacimsel olarak bakıldığında oldukça önemli bir oran teşkil etmektedir. Yapılan toplama operasyonlarında evsel atıklar yaklaşık %75-80 oranında sıkıştırılabilirken, ambalaj atıklarında bu oranın yaklaşık %25 olduğu tespit edilmiştir. Ambalaj atıklarını geri kazanılması ile daha fazla evsel atık toplama araçlarında toplanabilmekte, bu durumda toplama ve taşıma maliyetlerini düşürmektedir. Depolama sahalarına daha az gideceğinden, çok yüksek maliyetlerle inşa edilen depolama alanları daha uzun sürelerle kullanılabilir.

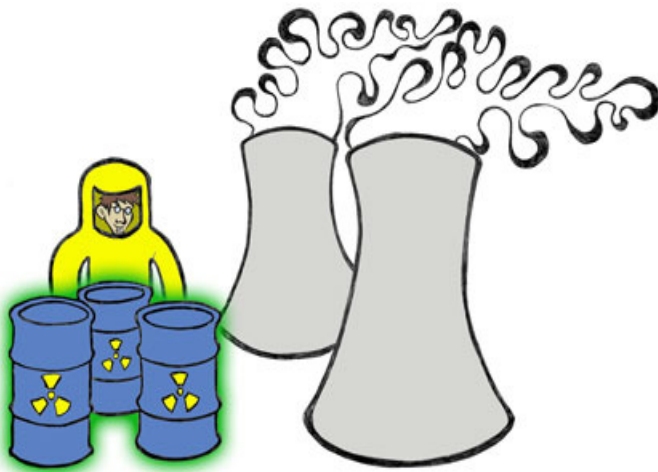
Elif İnce
ÇMO Samsun Öğrenci Komisyonu

Nükleer Değil, Güneş-Rüzgar Hepimize Yeter!

Japonya'da 9.0 büyüklüğündeki depremin olduğu gün Türkiye'de Enerji Bakanı Taner Yıldız Akkuya kurulması düşünülen Nükleer Santral'in detaylarını Japon Teknik heyetiyle görüşüyordu.

Depremden sonra Fukuşima Nükleer Santralinde oluşan patlamalardan bahsederek;"Japonya bir nevi kendini testten geçirdi.İyi bir sınav verdi.Türkiyede nükeer santrali yapımı devam edecek "dedi. Yıldız'a göre Japonya'da oluşan Radyoaktif sızıntı'nın ciddiye alınacak bir yanı yoktu. Oysa Japonya tarihinde ilk kez ülke genelinde Nükleer acil durum alarmı verdi. Abartıldığını düşünen Yıldız'dan önce Japonya Başbakanı deprem,Tsunami ve Nükleer alarm için ;"2.Dünya Savaşından beri yaşadığımız en ciddi kriz" demişti oysaki. Yüksek Japon Teknolojisi diyerek tanrılaştırılan bu sistemler bile Nükleer sınavında çuvallamıştı. Paniğe kapılmayın uyarısı altında paniğe kapılanın Japonya hükümetinin bizzat kendisi olduğunu gözümüzle görüyoruz. Bu da daha önceleri hep yapıldığı gibi Nükleer Sızıntı'nın boyutunun gizlenip saklanamayacağını gözler önüne seriyor tüm çıplaklığıyla. Japonya hükümeti 200.000 kişiyi tahliye etti. İnsanlar Radyasyon ölçümlerine maruz kalıyor. Radyoaktif sızıntı her geçen gün kendini daha da belli ediyor. Bu bağlamda Türkiye'de Mersin, Akkuyu'da yapılması planlanan Nükleer Santral projesi Japonya'daki Nükleer Facia'nın boyutlarıyla beraber iyice tartışılır zemine oturdu. Yükselen Nükleer Karşıtı Ekolojist hareketlere karşılık hükümet'Enerjiye olan İhtiyaç' argümanını ileri sürüyor.

Başbakan;" Türkiye'nin nükleer projeleri askıya alma gibi bir düşüncesi var mı?" sorusuna, "Şu anda bizim Rusya ile yaptığımız görüşmeler ve nükleer enerji ile ilgili atacağımız adım konusunda herhangi bir askıya alma gibi şu anda düşüncemiz veya böyle bir takvim söz konusu değil. Takvim şu anda işliyor ve bir an önce de biz programımızı gerçekleştirelim, bitirelim istiyoruz" şeklinde yanıt verdi. Daha sonra orada bulunan bir gazetecinin "Başa gelebilecek böyle bir radyasyon sızıntısı, deprem sonucu ya da tsunami sonucu Japonya'da olan burada da meydana gelebilir" demişti.

Bunun üzerine Hiçkimse Radyasyon tehlikesi ile Tüp Patlaması'nı kıyaslayabilecek bir yorumu aklına getiremezken Başbakan Erdoğan,Cahit Aral'ı kışkıracak yaratıcılık ve varolmanın dayanılmaz kibri ile durumu özetliyordu; "Riskli olmayan hiçbir yatırım yoktur.Yani evinize Aygaz tüpü de o zaman koymamak gerekir veya bir doğalgaz hattı çekmemek gerekir veya ülkeden ham petrol hattının geçmemesigerekir. Şimdi bunlar hangisi olursa olsun herhangi bir tehditle ya da saldırıyla karşı karşıya kaldığı zaman bunların az veya çok bir bedeli olur. Bunların hepsi özellikle dünyada sanayileşme olsun, teknoloji olsun modern dünyanın bütün güzelliklerinin yanında bilelim ki birçok sıkıntılarını da olacaktır..." Cahit Aral'ların günümüze de ulaştığını,versiyonunu yenilediğini Erdoğan'da görebiliyoruz. Dönemin Ticaret ve Sanayi Bakanı Cahit Aral'ın 1986'da Çernobil faciasından sonraki açıklamaları zihinlerdeki yerini korur. Hatırlarsanız Aral "Dinine imanına inanan çayda radyasyon var demez"deyip televizyonda yayındayken bunu ispatlarcasına Demli çayını bir güzel midesine indirmişti. Çayda Radyasyon'un varlığını kabul etmeyen bir konumdan "Çaydaki radyasyon tehlikesiz"şeklinde bir söyleme ulaşmıştı. Oysa bugün görüyoruz ki Özellikle Karadeniz bölgesinde bazı kanser türleri Türkiye ortalamasının çok üzerinde.

Japonya'da Fukuşima Nükleer Santralinin Patlamasıyla Neler Oldu? Oluyor?

9.0 şiddetinde deprem meydana geldi ve Fukuşima Nükleer Santralinde Yangın oluştu Reaktörlerde sızıntı olmadığı,paniğe kapılmaması Resmi makamlarca söylendi fakat daha sonra reaktörlerde sızıntı olduğu tespit edilip anlaşıldı. 200.000 kişi tahliye edildi. 70 km lik çember oluşturuldu. Daha önce açıklandığının aksine, helikopterle su taşıyarak hasarlı 3 numaralı reaktörü soğutma girişiminin iptal edildiği açıklandı. Gerekçe olarak gösterilen sebep ise kazanın ulaştığı boyutları gözler önüne seriyor. Müdahale edilecek üstünden buhar yükselen 3 numaralı reaktörün üstünde radyasyon seviyesi Japon askeri kuvvetlerinin her hangi bir görevde maruz kalmalarına izin verilecek en yüksek doz olan saatte 50 mSv'in üzerinde olarak açıklandı. Tam rakam ise verilmiyor. Saatte 10 mSv ölümcül bir doz Nükleerden Çıkış" Ağı. Ağın 13 Mart'ta yayınladığı bağımsız ölçüm sonuçları felaketi tüm çıplaklığıyla gözler önüne serdi. Ölçümler 13 Mart'ta reaktörün uzağında 20 ila 1000 mikrosievert/saat gibi yüksek radyasyon oranları ölçmüştü. Bu zamandan beri kazaların felakete dönüşen seyri resmi bu ölçümlerde maalesef çok daha yüksek resmi rakamlar açıklanmasında sebep oldu. Yalnızca Victoreen 209-SI cihazı sayesinde doz debisi 10 mili-Röntgen/saat olarak ölçülebildi (0,1 mSv/h,bu demek ki bir Japon Fransa tarafından tolere edilen yıllık miktara sadece 10 saatte maruz kalıyor.).

Ölümünü gerçekleştiren gazeteci Ryuichi Hirokawa şöyle konuştu: "Çernobil'de 2011 Şubat'ında yaptığım röportaj sırasında kaza yaşanan reaktörün 200 metre ilerisinde radyoaktivite oranı 4 mili-Röntgen/saat'ti (0,04 mSv/h). Çernobil reaktörüne 4 km uzaklıktaki Pripyat kentinde miktar 0,4 mili-Röntgen/saat'ti."

Diğer 2 cihaz tarafından yapılan ölçümler 20 ila 1000 mikro-sievert/saat (0,02 ila 1 mSv/h) arasında değişiklikler gösterdi. Açıklaması: 1 mSv Fransa'da bir sene boyunca toplumun yapay radyoaktivite ışınlarına maruz kalabileceği azami sınırı teşkil ediyor. Bir Japon bu yıllık doza 1 saat içerisinde maruz kalıyor. Bu bilgiler, nükleer santralin çevresindeki büyük bir alanda, sağlık açısından sonuçları çok ağır olacak aşırı yüksek seviyede radyoaktivite olduğunu gösteriyor.

Hatırlatmak gerekir ki, Fukuşima Dai-ichi nükleer santralinin 80 km uzağındaki Miyagi Belediyesi'ndeki radyoaktivite normalin 400 kat üzerindeydi. Bazı besin maddelerinden sonra şebeke suyunda da radyasyon bulundu.

Japon yetkililer yaşanan durumla ilgili tüm kontrolü kaybetmekte. "Nükleerden Çıkış" ağı vatandaşları uyarıyor: Japon hükümeti, yaşanmakta olan nükleer felaketin ve çevreye yayılan radyoaktivitenin ciddiyetini mümkün olduğunca küçük göstermeye çalışıyor.

Japonya'daki nükleer felaket nükleer toplumlara karşı nasıl bir tehlike içerdiğini bir kez daha ortaya koydu. Sorumlu tek siyasal karar nükleerden çıkmak olacak.

Bundan Sonra Dünya'nın Ve Türkiye'nin Nükleer Santrallere Bakışı Nasıl Şekillenecek ?

Japonya'daki en yüksek teknoloji Nükleer felaketten sonra Nükleer Santral bulunduran ülkeler nükleeri tartışıyor. Fransa 58 nükleer santral bulunduruyor ve %80 oranında Nükleere bağımlı. Avrupa Parlamentosu Yeşiller Grubu Eş Başkanı Daniel Cohn-Bendit, nükleer enerji santrallerinin inşası konusunda ülkede referandum düzenlenmesi gerektiğini söylüyor.

Ama siyasiler inatçı. Başbakan Francois Fillon, eleştiriler karşısında nükleer enerji santrallerinin güvenli olduğunu, yatırımların durdurulmayacağını belirtti.

Almanya'da da Nükleer Enerji santrallerinin kapatılarak yenilenebilir enerjiye geçilmesi tartışılıyor. Almanya Nükleer Santrallerin bir kısmını askıya aldı. Japonya'daki felaketin ardından Hindistan da, nükleer santrallerin güvenlik sistemlerini gözden geçirme kararı aldı. İngiltere ve İtalya'da hükümetlere ciddi baskılar uygulanırken, pek çok ülke nükleer planlarını yeniden gözden geçiriyor.

Dünya Nükleer sorgularken Türkiye'de ise Sinop ve Mersin-Akkuyu'ya Nükleer Santral yapımına başlanacak. Deprem ülkesi Türkiye'de ise Akkuyu'da yapılması düşünülen santralin Ecemiş Fay hattına uzaklığı ise sadece 25-30 km. Hiçbir önlem alınmadığının göstergesi de bu olsa gerek. Nükleer Santral yanışına düşülmesi demek ileride doğabilecek çocukların sağlığı, şimdiki insanların sağlığını tehlikeye atmak, sadece birçok insanı değil birden fazla kuşağı yok edebilecek kadar gözü kararmaktır.

Nükleer Santralden oluşabilecek herhangi bir sızıntının geri dönüşü olamayacak sonuçlar doğurması ve 100, belki 150 yıl boyunca sürebilecek bir doğa ve insan kıyına yol açması heran her saniye oldukça yakındır. Güneş ve Rüzgar Zengini Türkiye'de bu zenginliği enerjiye çevirebilecek tek bir sistem yokken bir de Nükleer Santral yapımına başlanması 'Enerji ihtiyacını karşılamak için şart' cümlesiyle çelişir nitelikte suratımıza çarpıyor. Kâr olgusundan başka hiçbir insani ekolojik gündemin konuşulmaması ihtiyaç duyulan 'uluslararası sermayenin çıkarlarından başka bir şey olmadığını' gösteriyor.

Bizler başka bir Enerji'nin mümkün olduğunu biliyoruz ve bunu için diyoruz ki;

**Nükleer, Termik Santral değil Rüzgar, Güneş hepimize yeter !
Üstelik sürekli nitelikli ve Doğayla Yoldaş.**

Caner Bingöl
ÇMO Kocaeli Öğrenci Komisyonu

KIZILIRMAK DELTASI

Kızılırmak Deltası hakkında biraz genel bilgilendirme yapacak olursak, en önemli çevre varlıklarımız arasında yer alan ve Karadeniz doğal güzelliğini yansıtan Kızılırmak deltası Türkiye'nin Karadeniz kıyılarında doğal özelliklerini ve güzelliklerini kısmen koruyabilmiş en büyük sulak alanıdır. Kızılırmak Deltası Samsun ilinde, Kızılırmak'ın denize döküldüğü yerde 19 Mayıs, Bafra ve Alaçam ilçeleri sınırları içinde ve Samsun-Sinop karayolunun kuzeyinde bulunan alandır. Kızılırmak Deltası'nın alanı yaklaşık olarak 56.000 hektardır. Deltanın her iki yakasında deniz kıyısına paralel uzanan sulak alanlar vardır; altı adet gölün (Liman Balık, Uzun, Cernek, Gıcı ve Tatlı) bulunduğu 13.400 hektarlık doğu bölümünden ve Karaboğaz Gölü ile Mülk Gölü'nün bulunduğu 2.710 hektarlık bir alanı kaplayan batı bölümünden oluşmaktadır. Göl aynası, tuzcul bataklıklar, deniz, akarsu, sazlık alanlar, ıslak çayırlar, mera, karışık geniş yapraklı subasar orman, karışık geniş yapraklı orman, kıyı kumulları, kumul çalı toplulukları, tarım alanları ve yerleşim alanları gibi farklı ekolojik karakterlere sahip habitatlar bir arada bulunması, besin maddelerince zenginlik ve uygun iklim koşulları Delta'nın eşine az rastlanır ölçüde biyolojik çeşitliliğe sahip olmasını sağlamıştır. Kızılırmak Deltası, küçük ve büyük hayvanların çok fazla olduğu ve çok yüksek bir üretim düzeyine ulaştığı yeryüzünün en verimli doğal alanlarından birisidir. Kızılırmak deltası ekolojik yaşam için son derece önemlidir. Bu doğal güzelliğe sahip çıkmak onu korumak yerine her geçen gün delta zarar görmektedir.

Delta tarihi açıdan da zenginliklerle dolu bir yapıya sahip olması ayrı bir önem katmaktadır. Ancak ülkemizde gerek tarihi yapıların korunmasıyla ilgili olarak devletin yapmış olduğu çalışmaları görmekteyiz. Deltanın tarihine bakıldığında ise Yöreye ilk yerleşen halk, İ.Ö. 4000' lere kadar giden Orta Asya' dan göç eden Kaşgaldır. Geç Kalkolitik çağdan itibaren yörede yerleşimlerin olduğu bilinmektedir. 1971 yılından itibaren çevrede yapılan araştırmalarda 57 höyük, 6 düz yerleşim yeri, 48 tümülüs, 5 kaya mezar, 3 mezarlık, 1 hamam, 1 hela, 1 köprü ile 25 adet antik çağ ve hemen sonrasına ait kalıntılar bulunmuştur. Yörede tespit edilen en eski yerleşim yerlerinden birisi, Kızılırmak nehrinin batısında bulunan İkiztepe' dir. İkiztepe' nin kurulduğu dönemde Karadeniz' e kıyısı olduğu yapılan kazılar sonucunda halkın yaşamlarını hayvancılık, avcılık ve balıkçılık ile sürdürmüş oldukları anlaşılmıştır. Hitilerden sonra sırasıyla Frigler, Kimmerler, Romalılar, Bizanslılar, Anadolu Selçukluları ve Osmanlı Devleti yöreye egemen olmuştur. Görüldüğü üzere insan hayatının başından bu yana delta yaşam alanı olarak önemli bir yere sahiptir.

Kızılırmak Deltası her geçen gün küçülme-ktedir bunun nedeni akarsuların üzerine çok sayıda baraj yapılmaya başlandıktan sonra taşınan alüvyon miktarının azalması nedeniyle önce büyümesi durdu, sonrasında da küçülmeye başladı. Deltanın küçülmesinin en önemli nedeni Kızılırmak ve kolları üzerine çok sayıda baraj yapılmasıdır. 2009 yılı sonu itibariyle Kızılırmak üzerine 31 baraj ve regülatör yapıldı. 1960'lı yıllarda Kızılırmak'ın taşıdığı alüvyon miktarı yaklaşık 21 milyon ton iken Altınkaya ve Derbent barajlarının yapılmasından sonra yılda 0.46 milyon tona düştü. Bu oranın düşüşü devam ediyor. 2008 yılında yapılan en son araştırmada Kızılırmak'ın taşıdığı malzeme miktarı 0.3 milyon tona kadar gerilemiştir. Bu sorunları gidermek için Kızılırmak Deltası Ramsar sözleşmesiyle koruma altına alınana kadar kıyıda kum alımına devam eden işletmeler, 51.5 milyon ton kum alımı gerçekleştirdi. Bu da deltanın büyümesini olumsuz yönde etkilemiştir. Kızılırmak yatağı üzerinden beton şantiyelere kum alan şirketler vardır. Bu şirketler gerekli olan kum, çakıl vb. ihtiyaçlarını buralardan karşıladığı için deltaya büyük zarar vermektedir. Bunlarda akarsuyun deltaya taşıyacağı malzemenin azalmasına neden olmuştur. Dolayısıyla baraj yapılması, kıyıda ve akarsu yatağından kum alınması gibi sebeplerden dolayı delta çok etkilendi. Geliri azalan deltanın gideri aynı şekilde devam etti. Bu durum kıyı çizgisinin kara yönünde yer değiştirmesine neden olmuştur.

Semih Duman
ÇMO Samsun Öğrenci Komisyonu

Dilovası Üzerinden Kapitalizm Eleştirisi

Dilovası; Marmara Bölgesi'nde, Kocaeli iline bağlı, İstanbul'a ve dolayısıyla da Balkanlara ve Avrupa'ya bağlantı konumunda bulunan limanlar, havalimanı, devlet demir yolları ve iki büyük karayolunun (E-5 ve TEM) güney ve kuzeyinde 2000 hektarlık alana kurulmuş Gebze ve Körfez ilçeleri arasında bir ilçemizdir. Marmara Denizi'ne kıyısı vardır ve 12 km uzunluğundaki Dilderesi'nin ortasından geçtiği bir ovadır. Bu ovada 9 adet büyük liman, 500'e yakın sanayi kuruluşu ve 50 bine yakın insan nüfusu vardır. 1960lardan beri gelişme ve özellikle 1980lerin ikinci yarısından itibaren plansız bir sanayileşme ve gecekondulaşma içerisindedir. Yani özetle; 1980 sonrası "liberalleşme" hareketleri Dilovası'nı da etkilemiş, "bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" anlayışı Dilovası'nı günümüzdeki konumuna getirmiştir. Yüksek refah ve eğitim düzeyi, gelişmiş bir ilçe vaadiyle yola çıkılmasına rağmen günümüzde Dilovası'ndaki her 100 ölümden 32'si kirliliğe bağlı kanser kaynaklıdır. Bu oran tahmin edildiği gibi Dünya ortalamasının çok çok üstündedir. Eğitim ve refah düzeyi açısından ise tatmin edici ve hatta umut verici hiçbir veri yoktur. 2009 yılı verilerini göz önünde bulunduracak olursak;

Dilovası'nda eğitim-öğretim durumu:

- * %65'i ilkokul mezunu
- * %10'u okula gitmemiş okur-yazar
- * %9'u okur-yazar değil
- * %10'u lise mezunu
- * %6'si ise yüksekokul çıkışlı

Bu veriler nüfusun tamamını yansıtmakla beraber artan üniversite kontenjanları sayesinde genç nüfusta üniversite okuma oranı artsa dahi 30 yıldır bunca kuruluşun vaadettiği eğitim düzeyini sağlayamadığı açıkça görülmekte ve iktidarın genç işsizleri kanalizasyon için kontenjanlarını yukarı çektiği yüksekokulların geleceğin diplomalı işsizlerini yetiştirdiği bir kez daha karşımıza çıkmaktadır. Kaldı ki çok fazla sanayinin yüksek eğitim düzeyi ve yüksek refah düzeyine eşitlendiği "liberal anlayış" ın bu eşitliği 30 yıldır Dilovası'nda tutmamaktadır.

Dilovası'nda istihdam:

500'e yakın sanayi kuruluşu ve buna bağlı olarak gelişen hizmet sektörünü de göz önünde bulundurarak aşağıdaki verileri yorumlamaya çalışalım:

İşsizlik %13,5 iken çalışanlarda dağılım şöyle;

- * %78,5 işçi
- Sektörel Dağılım;
- *%18,5 serbest meslek
- * %41'i sanayiide
- * %3,2 memur
- * %48'i hizmet sektöründe
- * %1'den az tarım
- * %10,5 inşaat
- Çalışanların;
- * %3,5 iş veren
- * %83,1 ücretli
- * %13,4 kendi hesabına çalışırken
- * %53,9'u günde 8 saatten fazla
- * %11,8'i tehlikeli işlerde çalışmakta.

Bu veriler ışığında Dilovası'nda yaşayan insanların çalışma koşulları bakımından vaadedilen refah düzeyini yakalayamadığı aşikar. Bir de bunun yanında düşük ücretlerle çalışma, güvencesiz çalışma, taşeronlaşma gibi faktörler eklenince Dilovası Halkı'nın 500'e yakın sanayi, %30 kanser kaynaklı ölüm ve artık anahaber bültenlerinde sıkça gördüğümüz çevre kirliliğinin içinde yakalayabileceği bir "refah düzeyi"nden bahsetmek artık imkansız sayılır. 30 yıldır plansız sanayileşme Dilovası'na kanser ve kirlilikten başka hiçbir şey kazandırmamıştır diyebiliriz. Sanayi kuruluşları ile konut alanlarının içiçe girdiği, yapılan araştırmalara göre kanserden ölümün %30'un üzerinde olduğu Dilovası'nda kirlilik ve kanser vakalarıyla ilgili olarak TBMM bünyesinde 2006 yılında "Dilovası Araştırma Komisyonu" kuruldu ve araştırma sonuçlarına göre 375 sayfalık bir rapor yayınlandı. 10/254,258 esas sayılı ve (22. Yasama dönemi, 4. yasama yılı) Meclis Araştırma Komisyonu Raporu'nu tek cümleyle özetlemek gerekirse;

KİRLİ SİYASET DİLOVASI'NI DA KİRLİLETTİ

2000 hektar üzerine kurulu; yüzölçümünün %40'ının sanayi, %25'inin konut ve %35'inin orman olduğu bir ilçe düşünün. Evsel kirlilik, tehlikeli atıklardan kaynaklı kirlilik, katı atıklardan, endüstriyel atıklardan, taş ocaklarından, karayolları ve limanlardan kaynaklanan kirlilik düşünün ve tüm bunların 50 binin üzerinde nüfusun ikamet ettiği; rüzgar almayan bir yerleşim biriminde, bir ovada olduğunu düşünün. Bu bahsettiğimiz yer; Dilovası.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

Çok yüzeysel de olsa incelediğimiz eğitim durumu, istihdam ve refah düzeyiyle ilgili verileri yorumlarsak ulaşacağımız sonuç şudur sanırım; Dilovası'nı kirleten kapitalizmin maksimum kar anlayışıdır. Sanayinin, sermayedarın hammadde getirme ve ürün dağıtma masraflarını düşürmek adına, sırf ulaşım ağlarının kesişme-dağılma noktalarına yakın olduğu için bu coğrafyayı yatırım alanı olarak görmesini "kapitalist" bakış açısıyla yorumlarsak haklı bulabiliriz. Ama 7 mahallenin 2sinin doğrudan OSB alanları içinde olmasını, annelerin sütünde ve bebek kakalarında ağır metale rastlanmasını, kanser kaynaklı ölüm oranının %30larda olmasını hiçbir iktisadi-ideolojik bakış açısıyla veya vicdani yaklaşımla açıklayabileceğimizi sanmıyorum. Hatta kapitalizmin vaadettiği özgürlük, yüksek refah ve yüksek eğitim düzeyi vaadlerini; yani sanayi=refah denklemini Dilovası özelinde inceleyecek olursak kapitalizmin mütemadiyen krizler verecek kadar tıkanıp, kirlettiğini ve doğrudan veya dolaylı olarak öldürdüğünü iddia edebiliriz. Kalkınma ve refah için; bilimin toplumcu bir anlayışla halk yararına kullanılması, yatırımların maddi getiriden evvel insan hayatına katkıda bulunup bulunmadığı göz önünde bulundurulmalı, halk yararı gözetmeyen proje ve yatırımların halk ve doğa düşmanı olduğu gerçeği bilinmelidir. Yetersiz altyapı, kontrolsüz sanayi, düzensiz yerleşim, düşük eğitim düzeyi, işsizlik, yoksulluk, açlık, çevre kirliliği... Bir çırpıda sayabileceğimiz problemler. Dilovası Halkı'nın çok somut bir şekilde yaşadığı problemler bunlar. Sürekli ve yoğun iş kokusu, kaygan otoyollar, otomobillerin ve yaprakların üzerinde gözlenebilecek yapışkan beyaz tabaka, sanayinin kirlettiği Dilderesi ve onun ulaştığı Marmara denizi... Bunca sanayinin yol açtığı kirlilik, bunun yanında sermayedar parasına para katarken güb geçtikçe yoksullaşan, sağlığını kaybeden bir halk, "Kapitalizm Kirletir" in bilimsel olarak ölçülebileceği bir yer Dilovası. Tüm bunların ışığında günbegün talan edilen doğa, yoksullaşan ve ömrü kısalan insanlar, güvencesiz bir geleceğe büyüyen çocuklar... Şu ana kadar çizilen tablo umut verici olmasa da Anadolu'nun dört bit yanında HES'lere karşı verilen halk tabanlı mücadelenin bir benzeri de Dilovası'ndan örülmektedir. Dilovası Halkı da geleceklerini, geçmişlerini, yaşam alanlarını, sağlıklarını plansız sanayiye ve sermayeye kurban etmemekte kararlı. Dilovası yerelinde kurulan ve çalışmalarını bu coğrafyada sürdüren Dilovası Ekoloji ve Sağlık Derneği (EKOSDER) kamuoyunu aydınlatmaya, yerelde yaptığı çalışmaları akademik çalışmalarla harmanlayarak halk tabanlı bir mücadele örneği çalışıyor.

SÖYLEYECEK ÇOK SÖZÜMÜZ YAPACAK ÇOK İŞİMİZ VAR!

"Açlığın dini yoktur, yoksulluğun vatani."

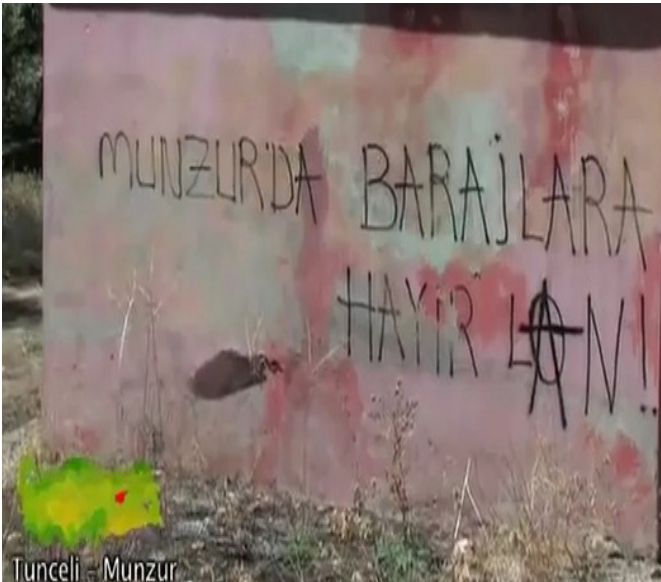
Bizler, çevre mühendisi adayları biliyoruz ki; başka bir dünya mümkün! Daha toplumcu ve çevreci politikaların yürütülmesi, sanayileşmede maddi getiriden ziyade toplumsal çıkar düşünülmesi için, yaşanabilir bir dünya için mücadele edeceğiz. Hopa'da, Gerze'de, Dilovası'nda dünyanın herhangi bir ülkesinin herhangi bir şehrinde mücadele eden halklar doğanın sermayedarlara peşkeş çekilmeyeceğini haykırıyor. Bizler, çevre mühendisi adayları aldığımız eğitimle, bilgi ve birikimimizle alinterimizle var olacağız. Doğanın sermaye çıkarları doğrultusunda talan edilmesine müsaade etmeyeceğiz. Her kademesinde etkin rol oynayacağımız bir sanayileşme, üretkenlerin tükettiği ve yönettiği bir dünya mümkün. Bugün nükleer ısrarı ile, termik santral ısrarı ile, HES terörü ile, plansız sanayileşme ile üstümüze gelen bu ittifak son 10 yılın iktidarı değil; son yüzyıla açıklıklar, savaşlar yaşatan anlayışın temsilcisidir. Bu anlayışı örgütlü mücadelemizle yıkacağız. Sanayileşmeye değil, plansız sanayileşmeye karşıyız. Bu düzeni yıkacak, bu anlayışı değiştirecek gücümüz var. Rüyaları gerçekleştirmenin en kısa yolu uyanmaktır. Örgütlü mücadelemizle **BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN!** Ya da bir Şilinin dediği gibi; **"El pueblo unido jamas sera vencido!"**

Derviş Şahin
ÇMO Kocaeli Öğrenci Komisyonu

DERSİM KATLIAMI DEVAM EDİYOR

Doğu-Güneydoğu Anadolu coğrafyası bir devlet politikası olarak geri bırakılmış eşitsiz gelişimin sonucu olarak bölgesel eşitsizliğe, katliamlara, asimilasyon politikalarına maruz kalmıştır. Dersim bölgesi bu politikalaradan en çok etkilenen bölgelerden biridir. İktidarın bu dönemde yaptığı gibi geçmiş dönemlerde de uyguladıkları baskı politikalarına katliamlara türlü kılıflar uydurmuşlar milletin bekası için yapılmıştır süsü verilmişeye çalışılmıştır.

Bu dönemde yapılmak istenen HES projeleri, madencilik çalışmaları da bölgeyi yok etme ve Dersim katliamının devamı niteliğindedir. Dersim bölgesinde yapılması planlanan 18 adet HES projesi yer almaktadır. Projeler ile ekolojik ve sosyo-ekonomik, bir yıkım gerçekleşecektir. Yapılması planlanan projeler ile Munzur vadisi sular altında kalacak. Munzur vadisi türkiyenin ilk milli parkı olma özelliğini taşımaktadır. Milli parklar kanununa göre milli parklar kapsamına giren yerlerde ekolojik denge ve doğal ekosistem bozulamaz, yaban hayat bozulamaz, çevre sorunları yaratacak işler yapılamaz maddeleri yer almakta idi. Bu kanuna dayanılarak yapılması planlanan Konaktepe 1-2 baraj ve HES'e yürütme durdurma kararı verilmiştir. Bu durum çok uzun sürücek gibi gözüküyor çünkü çıkan 648 sayılı KHK ile milli parklar kanunu, kültür ve tabiat varlıkları kanunu imar kanununda değişiklikler yapılmış ve bütün yetkiler Çevre ve Şehircilik bakanlığına devredilerek doğayı talan hukusal düzenlemesi yapılmış ve bunun sonucunda, doğa koruma alanında şimdiye değin elde edilebilen kazanımlar geçersiz hale getirilecektir. İktidar ve sermaye kolkola yürüyerek doğanın talan edilmesine yönelik hukuki düzenlemeleri bir bir yürürlüğe koymaktadırlar.

Tunceli - Munzur

Dersim'de yapılacak HES projeleri ile 80'e yakın köy etkilenecektir. Halk köy boşaltmalarla, köyler, tarlalar sular altında kalmayla karşı karşıya kalmaktadır. Dersim halkı geçimini tarım ve hayvancılıktan sağlamakta ve projeler yaşam alanlarını yok etmektedir. Doğanın ve insanların üzerine yapılan bu baskı halkı zorunlu göçe maruz bırakılmaktadır. Bu durum 38 ve 90'larda ki köy boşaltmaların, yakmalarının yeni biçimini oluşturmaktadır.

HES'ler ile Dersim'in kültür ve inanç sistemine saldırılar yapılmaktadır. En önemli inanç merkezlerinden biri olan Gola-Çeto sular altında kalmıştır. Dersimin kültürü doğaya ve canlılara çok önem vermektedir. Doğa ile dost bir hayat yaşayarak bizim doğanın sahibi değil yalnızca bir parçası olduğumuzu göstermektedirler. Dersim'de 1524 bitki türü yer almakta bunların 227'si Türkiye'ye özgü 43'ü yalnızca Dersim'e ait endemik bitki türleridir. Baraj projeleri ile endemik bitki türleri ve yalnızca bu yöreye ait olan kırmızı benekli alabalık yok olma tehlikesi ile karşı karşıya.

HES projelerinin bir diğer boyutu da Dersim'in tarih boyunca süre gelen muhalif tavrından dolayı Dersim'i bölme ve zamanla ilçe yapma politikalarını gütmektedir. Avrupa Dersim Dernekleri Federasyonu Başkanı olan Yaşar Kaya şöyle demektedir; "Barajlar bittiğinde Dersim'in üç tarafı suyla çevriliyor. Orta taraftaki vadiler suyla dolduruluyor. Arka taraf zaten geçit vermez dağlardır. Zaten Çemişgezek ile Pertek Elazığ ile bağlantılı. Ovacık'ın yolunu da Karakoçan üzerinden Elazığ'a verecekler. Geriye Nazimiye ve Mazgirt kalıyor merkezle bağlantısı kalan. Bu Dersim'i bir kent olarak ortadan kaldırmanın projesidir. Belki ileride Elazığ Kovancılar il yapılır burası da ilçe yapılarak Kovancılar'a bağlanır." Barajlar bir "milli güvenlik" sorunu olarak ele alınmaktadır. Bunun en açık göstergesi danıştayın baraj yapımına iptal kararı vermesine rağmen dönemin genelkurmay başkanı İsmail hakkı karadayı'nın 'barajlar ne olursa olsun yapılacak' demesi ve iptal dilen kararın Danıştay üst kurulunca bozulmasıdır.

HES projelerine meşruiyet kazandırma amaçlı her yerde aynı yalanlar söylenmektedir, baraj ve HES yapımının iş imkanı sağlayacağı, suyun boşa aktığı, kalkınma için enerji gerektiği vb

Dersim’de yapılacak projeler %1’lik bir enerjiye karşılık gelmektedir ve bunun çoğunluğu hatlarda kayıba uğramaktadır ve buda arka planda farklı politik planların, rantların olduğunu göstermektedir. Suyun boşa aktığı düşüncesi ise doğanın bir meta olarak görülmesinin ,kar hırsının,doğaya, para kazandırdığı kadar değer biçilmesinin en açık ifadesidir. Boşa aktıklarını söyledikleri su Dersim’in can damarı munzurdur. Canlıların yaşam kaynağıdır, dersimin kültürüdür.Ekolojik hayata yapılan böylesi bir müdahale bütün doğal yaşamı bozmakta, iklimsel özelliklerini değiştirmekte yani kısacası Dersim’i yok etmektedir. Bu projelerin Dersim 38’in devamı olduğunu gören halk buna HES’lere karşı mücadele etmektedir. Peki nasıl bir mücadele sürdürülmelidir. Önümüzde duran en önemli sorunlardan birisi de budur.

HES mücadelelerini yürütürken karşılaşılan en büyük yanlış mücadelenin bütünlüklü olarak ele alınmamasından, altında yatan politik, ekonomik nedenlerin irdelenmemesinden kaynaklanmaktadır. Bu zaman zaman karşıımıza mücadeleyi yalnızca doğa aktivistliğine indirgemekle, sınıfsal düzleminde koparmakla, mücadelenin lokal düzeyde kalması şeklinde tezahür etmektedir. HES’ler neoliberalizmin yaşamın bütün alanlarına saldırısının bir parçasıdır

Akp iktidarı eğitimin, sağlığın. Suyun ticarileştirilmesine,enerjinin özelleştirilmesine, piyasa güçlerine bırakılmasına , emekçilerin kazandığı haklarını gasp eden neoliberal politikalara karşı çıkan, kendine muhalefet eden herkesi baskı aygıtlarıyla sindirmeye çalışmaktadır. Hopa’da doğasına ve suyuna sahip çıktığı için öldürülen METİN LOKUMCU, hala tutuklu olanlar, Erzurum’da HES protestolarına katıldığı için arkadaşlarıyla konuşmama cezası alan 17 yaşındaki Leyla, Gerze’de termik santrale, karşı çıkan insanlara yapılan saldırı, 2B arazileri ile ilgili yapılan düzenlemeler, Kanun Hükmünde Kararnameler devlet eliyle, sermayenin halkın, doğanın üstünde kurmaya çalıştıkları tahakkümün önünü açma çalışmalarıdır. Bizlere düşen ödevde Hopa’dan Dersim’e kurulacak mücadele ağları ile kapitalizme, neoliberalizme karşı güçlü bir duruş sergilemektir.ÇMO olarak bu mücadelede bizler topluma olan sorumluluğumuzun bilincinde mücadeleyi yükseltmek için ön saflarda yerlerimizi alacağız.

Mehmet Ateşoğlu
ÇMO Eskişehir Öğrenci Komisyonu

Gönülden çevreci miyiz?

A sınıfı çamaşır makinelerinden çevreye daha az zarar verdiği söylenen kalemlere kadar geniş bir yelpazede tanık oluyoruz çevre teknolojilerinin faaliyetlerine.

Çevre, çevreyi koruma, sürdürülebilirlik gibi kavramlar canım memleketimde daha az enerji tüketimi aynı zamanda daha az para, tasarruf gibi bir denklem içinde buluşturuluyor.

Sürdürülebilirlik, enerji tasarrufu üzerine atılan bu adımlar hiç kuşkusuz mutluluk verici ancak işin pazarlama boyutunu da gözden geçirmek gerekebiliyor. Bugün beyaz eşya üreten firmaların minimum enerji tüketen makineleri satmak için kullandığı bir parametre değil mi enerji tüketim miktarı? Biz gönülden çevreciyiz derken ne kadar samimiler tartışılır. Türkiye sigara üretim pazarındaki Philip Morris'in üst düzey çalışanları ürünlerini tanıtırken sigara paketlerinin çevreye daha az zarar verdiğini söyleyerek çevreci kimliklerinin arkasından pazarlama yapıyor ise, ülkenin miltimilyarderlerinden Ali AĞAOĞLU memleketin bir yerinde ağaç keserek yerlerine çok katlı binalar yapmayı ve bunu telafi etmek adına başka bir yerde ağaç dikmeyi kendine göre çevrecilik örneği olarak görüyor ise kimin umrunda bu memleketin suyu, toprağı?

Anadolu Grubu'nun Gerze'de kurmak istediği termik santralin web sitesine bir göz attım. Oldukça ilginç cümleler var. Termik santralin bölgedeki tarıma çevresel değil psikolojik etkisi olduğunu ve olabilecek kayıpların Anadolu Grubu tarafından telafi edilebileceği söyleniyor. Hangi maddi güç, hangi para birimi geri getirebilir bana toprağı, sağlığı? Termik santralinden çıkan baca gazlarının, emisyon oranının sınır değerlerini geçmeyeceği yazıyor. En yüksek teknoloji kullanılacağı yazıyor. Japonya'daki nükleer santral de en son teknolojiydi. Titanik de batmayan gemiydi. Bizim enerji ihtiyacımızın yüzde bilmem kaçını karşılayacakmış. Ne ülkeymiş be(!) Bitmek tükenmek bilmeyen bir enerji ihtiyacımız var. Yenilenebilir enerjiyi meclisten geçiremedik, koskoca memlekette yer bulamadık rüzgar, güneş enerjisi santrallerine ama termik, nükleer santrale yer beğeniyoruz. Bir akarsu üzerine birbiri ardına HES'ler yapıyoruz. Tarım arazilerinin kısıtlanmasından endişe ediyoruz ama termik, nükleer santral yaparken her işin bir "riski" vardır diyoruz. O bacalardan çıkan gazların yoğunlaşarak tarım arazilerinin üstüne düşebileceği riskini göze alabiliyoruz. Almanya, nükleer enerji faaliyetlerini durdururken neden Japonya'yı, Rusya'yı örnek alıyoruz kendimize?

Yapıyoruz, ediyoruz sonumuzun nereye varacağını bilmeden... Az enerji tüketen makinelerden Gerze'ye kadar herşey ofsayt. Ne kadar samimiyiz? Gönülden çevreci miyiz siz karar verin.

Ozan Dönertaş
ÇMO İstanbul Öğrenci Komisyonu

Teknopolitika

Teknopolitika süreci; iletişimin gelişmesi, yaygınlaşması ve iktidar güçlerin lehine kullanılması sürecinde kendi gösteren bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır.

1876 yılında Alexander Graham Bell telefonu icat ettiğinde, iletişimde yeni bir çığır açıldı. O dönemler de hiç kimse insan sesinin tellerle bir bölgeden başka bir bölgeye aktarılacağını düşünmezdi. O dönemlerde kullanılan iletişim araçları; atlı ulaklar, duman işaretleri, gemiler ve o dönemin hızlı bir iletişim aracı olan Mors alfabesiyle oluşan telgraf sistemiydi.

İnternet ise 1969 yılında Amerikan Askeri araştırma projesi olan ARPANET'den (Advanced Research Projects Agency Network) olarak karşımıza çıkıyor. 1973 yılında ise ilk cep telefonu Michael Cooper çalıştığı Motorola firmasında geliştirmiştir. Modeli Motorola Dyna-Tac'dir.

Tüm bu süreç içerisinde ülkemizde bu teknolojilerin nasıl birer fişleme aracı olarak kullanıldığını gelin hep beraber görelim.

Türk Telekom'un PTT olduğu zamanlarda, 1970'li, 80'li yıllarda, hatta 1990'ların ortasına kadar X-bar adı verilen analog santraller vardı. Telefon görüşmeleri sayısal olmayan eski tip anahtarlamalı sistemlerle yapılıyordu. Telefonları dinlemek için repertitör adı verilen merkezlerden dinlemeyi yapacak ilgili kuruluşun merkezine paralel hat çekiliyordu.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

Kabloların santrallere gitmeden önce birleştiği ve her santral binasında olan repertitörlerde ilgili istihbarat kuruluşlarının “güvenilir” personeli PTT çalışanı kılığında. Önceden dinlenecek “şüphelinin” telefonunun bilgisi verilir, repertitörden o numaranın kablosu bulunur ve dinleme merkezine paralellenirdi. Her kablonun ucunda bir teyp bulunurdu. Her telefon çaldığında otomatik bir teyp devreye girer ve konuşmaları kaydederdi. İlgililer de bunları tek tek dinler, kendileri için “faydalı” bilgileri ayıklarlardı. Kolayca tahmin edilebileceği gibi bu iş, zahmetli ve dinlemeyi her anlamda maliyetli yapmaktaydı. Ama cep telefonlarının ülkemize girmesiyle bu maliyet düşürülmüş ve dinlemeyi daha kolay bir hale getirmiştir. Yazılan programlar sayesinde istenilirse konuşmalarınız tümü kayıt altına alınabilir ya da belirli anahtar sözcüklerle konuşmanız sırasında o anahtar sözcüklerden herhangi birinin kullanımında konuşmalarınız kayıt altına alınır. Ve cep telefonlarının diğer bir özelliği olan GPS sistemi, günün her saati gitmiş olduğunuz her yeri kayıt altında tutan, her hareketinizin izlenmesi sağlayan ve sadece cep telefonunuzda hiçbir enerji (şarj) kalmadığı zaman devre dışı kalan bir sistemdir. Tahmin edebileceğiniz gibi herhangi bir durumda bulunmanız dakikalarla sınırlı olacağı gibi kaçmanızı da imkânsız hale getiren bir sistem olarak kullanılmaktadır.

Cep telefonlarının işini kolaylaştıran diğer bir yeniliğimiz ise internet; girmiş olduğunuz web sitelerinden tutun yapmış olduğunuz elektronik alışverişlere, MSN ve Skype gibi sohbet programlarındaki yazışmalara kadar her şeyiniz kayıt altına alınmaktadır. Ama günümüzdeki sosyal paylaşım ağları devletlerin işlerini o kadar kolaylaştırmıştır ki nerdeyse tüm bunların hiç birine ihtiyaç duyulmamaktadır. Sosyal paylaşım ağlarında kendimizle ilgili bilgileri hiçbir baskı altında kalmadan çok rahat bir biçimde paylaşıyoruz. İşin ilginç tarafı birçoğumuzun bu bilgilerin başka kurumlara verildiğini bildiği halde şahsi bilgilerini hiç çekinmeden vermesidir.

Son zamanlarda ülkemizde kullanılan diğer bir teknolojik gelişme olarak adlandırdığımız Mobese (Mobil Elektronik Sistem Entegrasyonu) sistemi; hemen hemen her ilimize kurulmuş olan Mobese kameraları, trafiği denetlemek, trafik kurallarının insanlara izlenme baskısı yaratarak ‘sözde’ kurallara uyulması amacıyla kurulmuştur. Ama son zamanlarda Mobese kamera kayıtlarını, özellikle trafik kazalarını bazı haber programlarında görebiliyoruz. Bu da demektir ki isteyen ‘herhangi biri’ bu kayıtlara çok kolay ulaşmaktadır. Sonraki zamanlarda Mobese sistemlerine yerleştirilecek olan yüz tanıma sisteminin gelmesiyle kişisel yaşamımızın ne kadar özgür olacağı ayrı bir tartışma konusudur.

Eskiden, devletler insanları kontrol altına almak için hapse atar, prangalar vurur, zincirler, kelepçeler takalardı ama bu teknolojik gelişmeler sayesinde hepimize sanal prangalar vurulmuş, her hareketimiz hatta nefes alışlarımız bile izlenerek sanal bir hapis haneye hapis olmuşuz. Bunun en çarpıcı örneği, AKP’nin Referandum Sürecinde artık insanlarımızın kolay kolay fişlenmeyecek açıklaması yapması ve Referandum’un kabul görmesiyle fişlenen insan sayısının hızlı bir şekilde artmasıdır.

Bireysel özgürlük önemli değildir. Bir kişi, kendi toplumu özgür olduğu kadar özgürdür.

Tarık Kaya
ÇMO Kocaeli Öğrenci Komisyonu

NÜKLEER

Türkiye’de Mersin,Sinop,Kırklareli’de olmak üzere kurulması planlanan 3 adet nükleer santral projesi bulunmaktadır. Dünya’da özelliklere FUKUŞİMA’da meydana gelen nükleer kazadan sonra Almanya,İsveç,Fransa,Çin gibi gelişmiş ülkeler nükleer santral kurma politikalarını terk etmektedirler.En son Almanya hükümeti oluşan kamuoyu baskısından dolayı ülkedeki nükleer santrallerin kademeli olarak 2021 yılına kadar kapatılacağını duyurdu.

Bütün dünya teker teker nükleer santralden vazgeçerken AKP iktidarının neden bu kadar nükleer santralde ısrar ettiği kurcalanması gereken bir sorundur. Aslında nedeni açık, nükleer lobiler 3. Dünya ülkelerine kendi nükleer politikalarını dayatmaktadır. AKP hükümetide şu anda lobilerin politikalarının yürütmesini üstlenmiş durumdadır. Kurulacak santrallerle ve yapılan anlaşmalarla gelişmiş ülkelerin nükleer atıkları Türkiye’ye taşınacaktır.

Akp iktidarının ve sermaye çevrelerinin çılgın projeleri emekçi halkın yararına yürütülen politikalarımız gibi gösterilmektedir. Nükleer santral kurma politikalarında bunlardan biridir.

Nükleer santrali kurma amacı elektrik ihtiyacını karşılamak ve dışa bağımlılığı gidermek olarak lanse edilmektedir. Oysa Akp’nin yürüttüğü politikalara baktığımızda bunun gerçekte uzaktan yakından alakası olmadığı görülmektedir. Türkiye’nin enerjide dışa bağımlılığı %72,hatlarda oluşan kayıp oranı %20 civarında ve ülkedeki rüzgar,güneş,jeotermal enerji kaynakları neredeyse yok denecek kadar az kullanılmaktadır, ayrıca yeni kurulacak tesislerle dışa bağımlılık oranı arttırılmaktadır. Yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarının tam kapasitede değerlendirilmesi öngörülmezken, dışa bağımlı doğal gaz ve ithal kömüre dayalı yeni santrallerin tesisi planlanmaktadır. 2005’te 12.274 MW olan doğal gaz santrallerinin kapasitesinin 2010 yılında % 34,4 artışla 16.487 MW’a, 2015 yılında % 83,3 artışla 22.457 MW’a ve 2020 de ise % 127,7 artışla 27,947 MW’a ulaşması planlanmaktadır.(Doğalgazın % 90’dan fazlası ithal edilmektedir.) Benzer bir şekilde 2005’te 1650 MW kapasitede olan ithal kömüre dayalı santrallerin 2020 için hedeflenen 6102 MW kapasiteye şimdiden açacak çok sayıda ithal kömür santrali projesine lisans verilmektedir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından yapılan uzun vadeli projeksiyonlarda da dışa bağımlılık oranının, 2015’de % 68 ve 2020 yılı için % 70’ler seviyesinde olacağı tahmin edilmektedir. Kurulacak nükleer santrallerle enerji ihtiyacının yalnızca %5 lik bir dilimi karşılanacaktır. Bu veriler nükleerin dışa bağımlılığı azaltmak için kurulacağı yalanlarını açıkça çürütmektedir.

Akkuyu’da kurulacak nükleer santral kendi ülke sınırlarında olup sahibinin bir başka ülke olduğu tek nükleer santaldır.Yapılan anlaşmada Rusya santralin sahibi olmasına karşın oluşacak herhangi bir olumsuzlukta hiçbir sorumluluğu bulunmayacak ve oluşacak olumsuzlukların faturası yine emekçilerin sırtına yüklenecektir.(Krizde sermaye çevresine yardım için işsizlik fonunun yağmalanması bunun örneklerinden biridir)Nükleer ucuz elektrik ürettiği iddaasının hiçbir gerçekliği yoktur. Santralde üretilecek elektrik kwatt’ı 12.5 sente satılacak olup(normalde kendi kaynaklarımızda üreteceğimiz elektriğin kwattı 5-6 sente malolmaktadır) bu durum halka zam olarak geri dönecektir.

Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu Başkanı Baradey şöyle bir açıklaması var: “İran, elindeki az zenginleştirilmiş uranyumu iyi ilişkiler içinde olduğu Türkiye’ye versin, bu uranyum Türkiye’de Dünya Atom Enerjisi Kurumu tarafından, onun oluşturduğu bir sistemle koruma altına alınsın, İran’ın ilaç sanayi ve enerji gibi alanlarda kullanacağı daha zengin uranyumu Rusya İran’a ulaştırsın, Türkiye de aynı miktarda cevheri Rusya’ya 11 ilet sin. Bu döngü sürekli devam etsin, tüm dünya rahat etsin.Bu açıklamadan da görüldüğü üzere Nükleer santraller enerji üretimi amaçlı olmayıp Ortadoğu projesinde Türkiye’ye biçilen görevlerden biridir.

Şimdiye kadar dünyada 6000’den fazla nükleer kaza gerçekleştiği ve santrallerin bulunduğu bölgelerde kanser vakalarının %400 arttığı tespit edilmiştir. Çernobil’de yaşanan radyasyon sızması sırasında 31 kişi öldü. Fakat Ukrayna Çevre Bakanı 1992’de yaptığı açıklamada, ülkesinde 1986 yılında meydana gelen Çernobil felaketi sebebiyle 6 bin kişinin öldüğü ve ölü sayısının 40 bine varacağını, ayrıca yüzbinlerce insanın da kansere yakalanacağını söylemiştir.

AKP hükümeti toplumsal muhalefetlere kulağını tıkamakta ve korku, şiddet yoluyla sindirmeye çalışmakta ve bilimsellikten ve kamu yararından uzak ben yaptım oldu zihniyetiyle politikalarını uygulamaktadır. Türkiye’de denetimsizlik had safhadadır.Davutpaşa, OSTİM patlamalarının,Kütahya’daki şivanür sızıntısının,Maraş’ta oluşan göçüğün sorumluları cezalandırılmamış, üstüne üstlük sorumlularının cezalandırılması için inceleme yapan örgütler cezalandırılmakta ve cinayetlerin üstü örtülmeye çalışılmaktadır. İktidar nükleer kaza ile tüp patlamasını aynı kefeye koyabilmekte,(nükleer mühendisliği eğitimi için rusya’ya giden öğrencide nükleer santralin tehlikesi ile ilgili soruya sokakta başımıza şimşekde çakabilir gibi takdire şayan bir mühendislik analizi yaptı.) kazaları kader olarak nitelendirecek kadar fütursuzlaşmış durumdadır. Bu zihniyete ve politikalara karşı mücadele çocuklarına onurlu birer gelecek ve yaşanılabilir bir dünya emanet etmek isteyen bütün kesimlerle beraber büyüyerek devam edecektir.

ÇMO Eskişehir Öğrenci Komisyonu

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

JOEL KOVEL

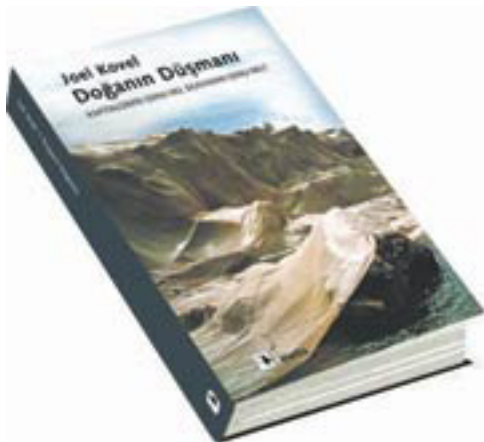
DOĞANIN DÜŞMANI

(kapitalizmin sonu mu, dünyanın sonu mu?)

Tutkulu, inançlı bir dille yazılmış “iddialı” bir kitap. Bir yandan kapitalizmi tutkuyla eleştirerek ona karşı alternatif üretmenin artan ekolojik kriz yüzünden tarihte hiç olmadığı ölçüde hayat-memat meselesi haline geldiğini gösteriyor. Diğer yandan, çağdaş fizik ve biyolojinin verilerinden yararlanarak, doğanın ayrılmaz bir parçası olması anlamında “insan”ın ne demek olduğuna dair iddialı bir “antropoloji” kuramı geliştiriyor.

Marksizm, ekofeminizm ve doğa felsefesini bir araya getiren ufuk açıcı bir sentez : Bu teorik serimlemeyle yetinmeyen yazar, “ne yapmalı?” diye soruyor, cevaplar geliştiriyor, alternatif bir siyaset pratiğini yönlendirecek ilkeler belirliyor, sol siyaseti felç etmiş pratik siyasi sorunlara çözüm yolları öneriyor. Kapitalist üretim tarzının yerine geçebilecek ekolojik bir üretim tarzı vizyonunu gündeme getirerek, küreselleşme karşıtı politikalar temelinde bu vizyonu hayata geçirecek bir “ekososyalizm” tahayyülü geliştiriyor: Dünyayı sahip olunacak, sömürülecek bir nesne olarak görmeyip onu başlı başına bir değer olarak kabul edenlerin hür iradeleriyle oluşturacakları bir toplumun anahatlarını çiziyor.

Doğanın Düşmanı, o müthiş “gerçekçi ol, imkansızı iste!” şiarıyla yazılmış bir kitap. Şu iki alternatiften birini seçmek zorunda olduğumuzu bütün açıklığıyla gösteriyor : Ya kapitalizmin barbarlığını ve neden olduğu ekolojik yıkımı kabulleneceğiz, ya da insanlığa ve doğaya yaraşır bir toplum kuracağız.

Betül Ece Savun
ÇMO Adana Öğrenci Komisyonu

Bunları biliyor musunuz?

* İngiltere’de yedi yıl içinde çöp alanlarının dola-cak olmasından dolayı şarap üreticilerini doğada çözünebilir ambalajlarda üretim yapmaya zorluyor. İngiltere’de dünyanın ilk kağıt şişede şarap üretimi başlayacak. Şaraplar tüketildikten sonra kompostların içine atılarak doğada tamamen yok olması sağlanacağını, (Ürün şu anda test aşamasında)

*Denizli’de çocuklara atık pil toplama alışkanlığı kazandırmak için şeker dağıtan atık pil toplama makineleri hizmete girdiğini,

*ABD’de her yıl 220.000.0000 araba lastiği çöpe atılıyor. bu sayının bu kadar büyük olmasından dolayı tasarımcıların ‘lastik ağaç’ projesini geliştirdikleri ve lastik ağaç projesi, çocuklar için güzel bir oyun parkı olduğunu,

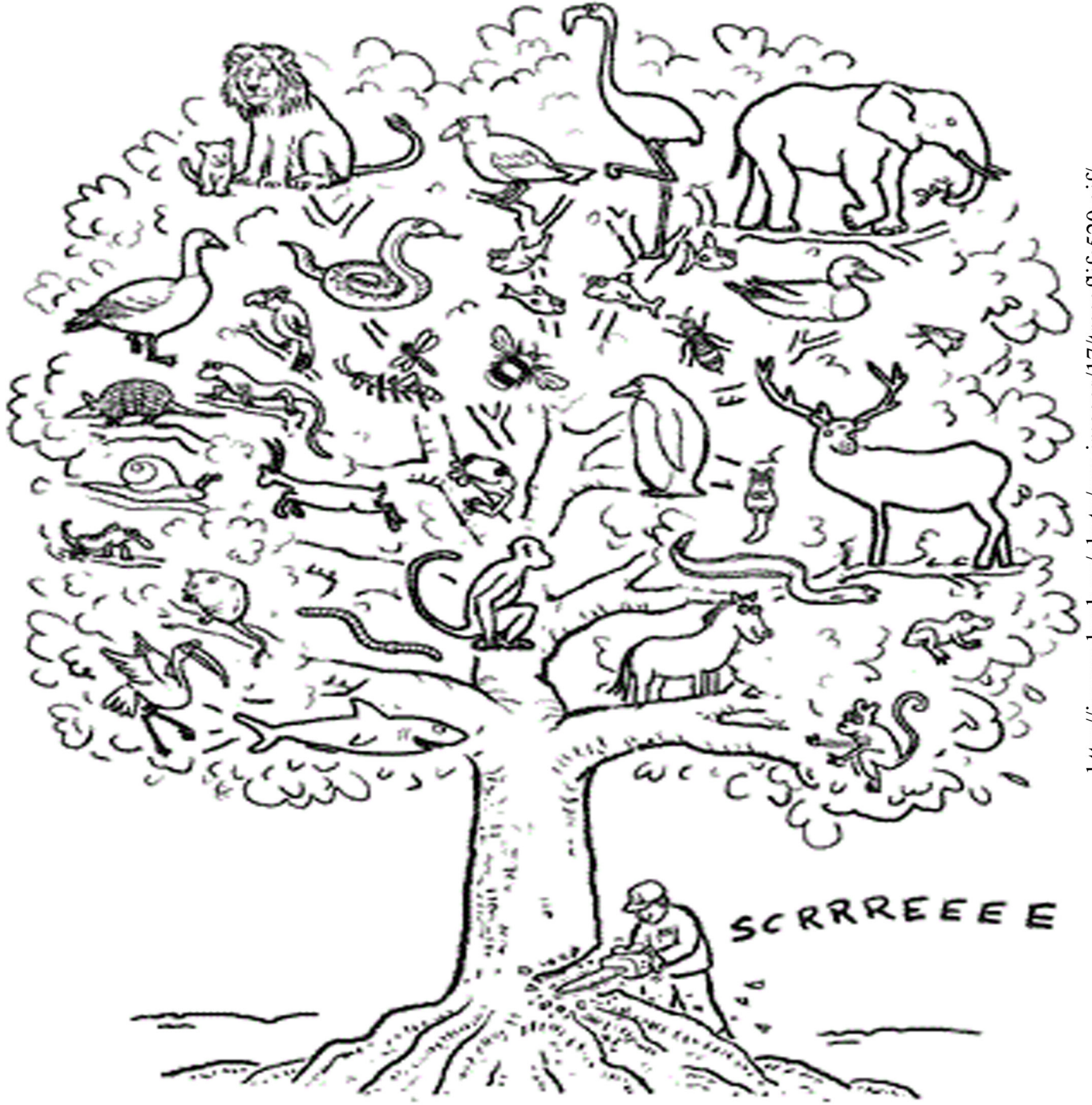
*Atık yağ ve pil karşılığında hediye veren atıkmaticilerin olduğunu ve pilot bölge seçilen Çorum’da 6 ayda 940 litre atık yağın toplandığı,

*Çöplerin çöp kutusuna atılma alışkanlığını kazandırmak amacıyla Manisa’nın Saruhanlı ilçesindeki Almış-Şentürk Anadolu Teknik Lisesi öğrencilerinin müzik çalan çöp kovası tasarladıklarını,

*Disneyland’daki bilgisayarlar çalışırken yaydıkları ısıyı eletriğe dönüştürecek proje geliştirdikleri ve tahmini olarak 5400 metrik ton karbondioksitin atmosfere bırakılması engelleneceğini,

Süleyman Bozyer
ÇMO Samsun Öğrenci Komisyonu

<http://imageshack.us/photo/my-images/17/treoflife520.gif/>

Grafik Tasarım
Tarık Kaya

Hazırlayan TMMOB CMO Öğrenci Komisyonu üyeleri:

Püren Akbulut (Kocaeli)
Betül Ece Savun (Adana)
Düzgün Mertoğlu (Adana)
Özge Yücel (Ankara)
Gizem Topal (Ankara)
Recep Önder Sürmeli (Kocaeli)

Mehtap Öztürk (Kocaeli)
Elif İnce (Samsun)
Caner Bingöl /Kocaeli)
Semih Duman (Samsun)
Derviş Şahin (Kocaeli)
Ozan Dönertaş (İstanbul)

Tarık Kaya (Kocaeli)
Süleyman Bozyer (Samsun)
Mehmet Ateşoğlu (Eskişehir)